

முசுவரி தேசம்

மணிதூகலா

கோணமுட்டாவையூர்

கவ்ளூர். ஓரா. ஓராஐகோபால்.

Donated by; Uva Pannil
i' Lakkiya Peraveli

கோணமுட்டாவையூர்
கவிஞர். (எழுத்தார்) கீரா. கீராஜகோபாலின்

முகவரி தேடும் பணிதாசன

கவிகுடி குடிபுடி ...

வெளியீடு

தமிழ் இலக்கியப்பேரவை (உளவா)
பண்டாரவளை. 8028 (P)

சென்னை

சென்னை

சென்னை

சென்னை

சென்னை

சென்னை

சென்னை

சென்னை

நூல் தரவுகள்

தலைப்பு	:	“முகவரி தேடும் மனிதர்கள்”
விடயம்	:	கவிதைத்தொகுப்பு
மொழி	:	தமிழ்
நூலாசிரியர்	:	இரா. இராஜகோபால்
	:	(இல. 46, கோணமுட்டாவ, அப்புத்தளை, தொ.பே : +94 72-4313873
பதிப்புரிமை	:	நூலாசிரியருக்கே
பக்க, கணனி வடிவமைப்பு	:	வ. இளையராஜா (இராஜ் கிரபிக்ஸ் பண்டாரவளை)
வெளியீடு	:	தமிழ் இலக்கியப்பேரவை (ஊவா) 282/11A, பதுளைவீதி, பண்டாரவளை - 076-8919885
அச்சிட்டோர்	:	ப்ரவ்ன்ஸ் கீ அச்சகம் (262, கெப்பற்றிப்பொல வீதி, பதுளை)
முதற்பதிப்பு	:	15, ஒக்டோபர், 2016
பக்கங்கள்	:	106
புத்தக அளவு	:	A 5
பதிவு எண்	:	ISBN978-955-43592-0-8
விலை	:	300/-

Bibilio Graphic Data

Title	:	"Mugavari Thedum Manithargal"
Subject	:	Poem
Language	:	Tamil
Author	:	R. Rajagopal (No. 46, Gonamotawa, Haputale. +94 72 4313873)
Rights	:	Author
Gra. Desig./Page Making	:	V. Ilayaraja (Iraj Graphics- Bandarawela)
Published by	:	Tamil Ilakkiya Peravai (Uva) (No. 282/11A, Badulla Road, Bandarawela) 076-8919885
Printed by	:	Brown Key (262, Kepettipola Road, Badulla)
First Edition	:	15 th of October 2016
Pages	:	106
Page Size	:	A5
ISBN No	:	ISBN978-955-43592-0-8
Price	:	300/-

சமர்ப்பணம் !

ஊற்று நீரை
ஓடையாக்கி - என்
உணர்வுகளுக்கும்
சிந்தனைகளுக்கும்
உளியாய் உதவி புரிந்த
ஆசான் ம. சண்முகநாதன்
அவர்களுக்கு நன்றியுடனும்
என் அன்புப் பெற்றோர்
இராமையா சுரும்பாய்
அவர்களின்
திருவடிகளுக்கு இந்நூல்
சமர்ப்பணம் !

வாழ்த்துச் செய்தி

இலங்கையின் மலையகத்தில், ஊவா மண்ணிலே, எழில்மிகு பண்டாரவளை மலைப்பாங்கில், கோணமுட்டாவையூர்தனிலே தனது தன்னம்பிக்கையினாலும் சுயமுயற்சியினாலும் கல்வி அரங்கில் தடம்பதித்து, தனக்கென இலக்கியத்துறையில் கவிதைப் புரட்சியினால் சமூகத்தை விழித்தெழு வைத்த, அற்புதக் கவிஞனே கோணமுட்டாவையூர் தந்த தவப்புதல்வனான இரா. இராஜகோபால் ஆவார்.

எழுத்துத்துறையில், குறிப்பாக கவிதை புனைவதிலும் பத்திரிகையில் கவிதை வடிப்பதிலும் தனக்கென ஒரு தனிப்பாணியை வகுத்துக்கொண்டவர். இவரின் கவிதைகள் பல வீரகேசரி, மெட்ரோ நியூஸ் மற்றும் சூரியகாந்தி, தினக்குரல், உதயசூரியன் ஆகியவற்றில் வலம் வந்த வண்ணமுள்ளன.

ஊவா தமிழ் இலக்கியப் பேரவையின் நிரந்தர உறுப்பினராக தன்னை இணைத்துக் கொண்டவர். இவரின் ஆற்றல், உத்வேகம், சிந்தனை, சமுதாய சீர்திருத்த விழிப்புணர்வு, அறிவு, திறன், உளப்பாங்கு, பரந்த எண்ணம், எற்றுக்கொள்ளும் மனப்பாங்கு, பணிவு என்பன இவர் கவிதைத் துறையில் பிரகாசிப்பதற்கு உந்துசக்தியாக அமைந்திருந்தன.

இதேவேளை, இவரினால் படைக்கப்பட்டு வெளிவந்த “முகவரி தேரும் மனிதர்கள்” என்ற கவிதைத்தொகுதி நூல் பல்வேறு அம்சங்களுடன் கூடிய தொகுப்பாக வெளிவந்துள்ளது. மொழிப்பற்றும் சமுதாயப்பற்றும் கொண்ட இவர், கவிதை எழுதுவதில் தனது பிரயோகத்தை வழிப்படுத்தியுள்ளார். சிறுவயது முதல் தன்னை ஆற்றுப்படுத்திய இவரின் கவிதைக்கு களம் அமைக்கவும் மேடையேற்றவும் ஊவா தமிழ் இலக்கியப்பேரவை தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டது.

அத்தோடு, மலையக சமுதாயத்தை பின்னிப்பிணைந்த கருத்தாழமிக்க சீர்த்திருத்தக் கவிதைகளும், காதல், விழிப்புணர்வு, அரசியல், ஆன்மீகம், தாயன்பு, பாசம், போன்றவற்றை குறித்து நிற்பவையாக இக்கவிதைத் தொகுப்பு அமைந்துள்ளது. மொழிநடை, சொற்பிரயோகம், பாணி, இலக்கிய இரசனை தீர்க்கமான தலைப்புகள், ஆரம்பம், முடிவு என்பன இவரின் கவிதைகளுக்கு வலு சேர்த்துள்ளன.

எனவே, இச்சந்தர்ப்பத்தில் இக்கவிஞனை எமது ஊவா தமிழ் இலக்கியப் பேரவையின் சார்பில் வாழ்த்துவதோடு, இவரின் இவ்வகையான முயற்சியினை மனதார பாராட்டுகின்றோம். இவரினால் மேலும் பல படைப்புகள் வெளிவர வேண்டுமென இறைவனைப் பிரார்த்தித்து நல்வாழ்த்துக் கூறுகின்றோம்.

திரு. A. தியாகலிங்கம் – தலைவர்
 திரு. S.P. பாலமுருகன் – செயலாளர்
 திரு. M. ஜோதிசுமார் – பொருளாளர்

ஊவா தமிழ் இலக்கியப் பேரவை
 பண்டாரவளை

வாழ்த்துச் செய்தி

ஊவாவின் பதுளை மாவட்டத்தில், பண்டாரவளை பிரதேசத்தில், எல்லோராலும் செல்வகந்தை என்ற பெயரில் அழைக்கப்படும் கோணமுட்டாவ தோட்டத்தில் பிறந்து, வசித்து வரும் கவிஞர். இரா. இராஜகோபால் அவர்கள் எழுதிய “முகவரி தேடும் மனிதர்கள்” கவிதை தொகுப்புக்கு வாழ்த்துரை வழங்குவதில் பெருமைப்படுகின்றேன்.

கடந்த காலத்தை நோக்கும்போது தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி, பொருளாதார வளர்ச்சி என்பன குறைந்திருந்ததன் விளைவாக பத்திரிகை, நூல்கள் வாங்குவதற்கு எம்மத்தியில் வாய்ப்புகள் அரிதாகவே காணப்பட்டன. ஆனால், எங்கோ ஒரு மூலையில் கவிதை, சிறுகதை போன்ற ஆக்கங்கள் எம்மத்தியில் வெளிவந்து கொண்டிருந்தன. எனவே எம்மவரிடையே வாசிப்புப் பழக்கம் குறைவாகவே காணப்பட்டது. இருப்பினும் வாசிப்புக்கான தேடலும் இருந்தது வந்தது.

இன்று விஞ்ஞான வளர்ச்சி காரணமாகவும் தொலைபேசி, தொலைக்காட்சி பாவனையாலும் எமது சமூகமானது பல்வேறு வாசிப்பு பழக்கத்திலிருந்து திசைமாறி நவீன தொடர்பாடல் சாதனங்களை நாடிச் சென்றுகொண்டிருக்கின்றது. அதிலிருந்து விடுபட்டு சமூக ரீதியான சிந்தனையைத் தூண்டி கல்வியறிவை மேம்படுத்துவதற்கு இவ்வாறான வெளியீடுகள் துணை புரிகின்றன. கவிஞர். இரா. இராஜகோபால் அவர்களின் கன்னி முயற்சியினை பாராட்டுகின்றேன். பல வேலைப்பலுவலின் மத்தியில் கூட தொடர்ந்து பல்வேறு வகையான ஆக்கங்களை எழுதியதன் விளைவுதான் அவரின் கவிதைத் தொகுப்பு உருவாகுவதற்கு வழிசமைத்தது.

அவரின் கவிதைகளில் சமூகம், அரசியல், லயத்து வாழ்க்கை, காதல், மலையக மக்களின் துன்ப துயரங்கள், அவலங்கள் போன்றவையும் படம்பிடித்துக் காட்டப்படுவதோடு, பாமரரும் சாதாரண எளிய நடையில் வாசித்து புரிந்து கொள்ளக்கூடிய விதத்தில் கவி புனைத்திருக்கிறார்.

அவரின் எழுத்துப்பணி தொடரவும் எமது சமூகத்தில் அவர் போன்ற எழுத்தாளர்கள் மேலும் உருவாகவும் எமது வாழ்த்துக்களையும், ஆசியையும் ஊவா கல்வி மேம்பாட்டு ஒன்றியம் சார்பில் வாழ்த்துவதில் பெருமகிழ்ச்சி கொள்கின்றேன்

நன்றி
கா.யோகேஸ்வரன்
தலைவர்
ஊவாகல்வி மேம்பாட்டு ஒன்றியம்

அணிந்துரை

அன்பர் கவிஞர் கோணமுட்டாவ இரா. இராஜகோபால் அவர்களின் முதலாவது தொகுப்புக்கு அணிந்துரை எழுத கிடைத்ததற்கு பெருமைப்படுகின்றேன்.

கடந்த பல ஆண்டுகளாக எமது நாட்டில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் நம் மலையக மக்களின் கசப்பான அனுபவங்கள், முகம் சுளிப்பு மற்றும் ஓர வஞ்சனை என்பனவற்றை எதிர்கொண்டு வாழும் நிலையால் அள்ளுண்டு எறியப்பட்டவர்கள் அநேகர். தேசம் விட்டு மாறி வந்த நம் மக்கள், இலங்கையின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு பெரும் துணையாற்றியுள்ளனர். மலையக தோட்டங்களில் வசிக்கும் எம் மக்கள், தேசத்துக்காக உழைத்தாலும் அவர்களின் தேவை பூர்த்தியடையவில்லை.

கலைஞர்கள், சமூகத்தின் குரல்வளை மட்டுமல்ல, அதன் ஆத்மாவும் கூட. தமது படைப்புகளில் தமது சமூக இருதலை பதிவு செய்கின்றனர். அத்துடன் சமூக குறைகளுக்கு எதிராகவும் குரலெழுப்புகின்றனர். அவர்கள் தமது அனுபவங்களை, படைப்புகளை சாட்சிகளாக வைக்கத் துடிக்கின்றனர்.

இத்தொகுப்பில் பொதிந்துள்ள கவிதைகள் யாவும் கவிஞர். இரா. இராஜகோபால் அவர்கள் தான் வாழ்ந்த - வாழும் சூழலில் பெற்ற அனுபவ வெளிப்பாடுகள், வாழ்க்கை அனுபவம் பற்றிய எண்ணப்பார்வைகள் மற்றும் சிந்தனைகள் என்பவற்றை பிரதிபலிக்கத் தவறவில்லை.

ஒரு கவிஞனது ஆத்மார்த்த உணர்வுகளும் சிந்தனைகளும் அவரது வெளிப்பாட்டுத் திறனாலேயே சிறந்த கவிதைகளாகின்றன. மொழி ஆற்றலும் கற்பனை வளமும் உள்ள கவிஞர்களே சிறந்த மக்களைச் சென்றடையும் கவிதைகளை படைக்கின்றனர். அந்த வகையில் கவிஞர் இத்தொகுப்பில் ஐம்பது கவிப்படைப்புகளை சிறப்பாகத் தொகுத்து வெளியிடுவது பெருமைக்குரியதொன்றாகும். இக்கவிதைகளில் 90 % கவிதைகள் கவிஞரின் உள்ளக் குமுறலையே எடுத்தியம்புகின்றன. எமது மலையக மக்கள் பரும்பாட்டை, அவர்கள் எதிர்பார்த்து ஏமாறும் நிலைமைகளை, சுதந்திரமற்று வாழும் வாழ்க்கையினை, ஒற்றுமையை ஓரங்கட்டி வாழும் முறைமையினை, சாதி, சமய கோட்பாடுகளை கடைபிடிக்கும் தன்மையினை.

மற்றும் புத்தி ஜீவிகள் தரும் அறிவுரைகளை உதாசீனம் செய்வதனையும் மட்டுமல்லாது நமது கலை, கலாசார மேம்பாட்டை கருத்திற் கொள்ளாது இந்த நாகரீக காலத்திலும் மூடநம்பிக்கைகளை நம்பி வீண் செலவுகள் செய்யும் செயலினை பொறுக்க முடியாமல் பலர் புலம்பி அழுவதும் புலனாகின்றது.

எமது மலையக மண்ணின் மணம் வீசும் தமிழில் - மலையக வழி உச்சொற்களைக் கொண்டு எழுதப்பட்ட அனைத்து கவிதைகளும் யாவரையும் கவரக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

மரபுவழி வரிகள் ஆங்காங்கு வந்து போய் கவிதைகளுக்கு தெம்பூட்டிக் கொண்டி -ருந்தாலும் இன்றைய வாசகர்கள் புரிந்துகொள்ளுமளவுக்கு புதுக்கவிதைநடை முத்தாய் அமைந்துள்ளது.

யதார்த்தமாக, அன்றாடம் மலையகத்தில் நடக்கும் செயற்பாடுகளை நாசக்காவும், நயம் படத்தக்கதாகவும் வெளிக்கொணர்ந்த நிலையானது கவிஞரின் வளர்ச்சிக்கும் முதிர்ச்சிக்கும் பெருமை சேர்க்கின்றது.

இவரது கவித்துவம் மிகுந்த கவிதைகளுக்கு உதாரணமாக அவரின் “நிஜங்களின் நிழல்கள்” என்ற கவிதையானது கவித்துவ படிமங்கள் நிரம்பிய ஒரு சிறந்த கவிதையாகும்.

நாங்கள் லயச்சிறைகளில்
குற்றம் இளைக்காத
குற்றவாளிகளாக
சிறைப்பட்டிருக்கின்றோம் !

நாங்கள்
மலைப் பாம்புகளாய்
சிலரின் மகுடி எழுப்பும் ஓசைக்கு
புழுவாகத்தான் துடிக்கிறோம் !

ஆனாலும்

என்றாலும் - நாளை
ஒருநாள் இல்லை ஒருநாள்
நாங்கள் ஊத
நீங்கள் ஆடுவீர்கள் நிஜம்!

மேலே அங்கலாய்த்தவர்கள் கீழே தீர்ப்புச் சொல்வது தீர்க்கமாகும் என்பது மட்டும் உண்மை. நிச்சயம் இவரது கனவு பலிக்க இறைவன் அருளட்டும்.

உருவமும் உணர்வும் ஒருகமைத்த கவிதைகள் மூலமே ஒரு கவிஞர் இலக்கிய உலகில் இடம் பெற முடியும். கவிஞர் இராஜகோபால் அவர்கள் இதே போன்று கவித்துவ வீச்சு நிறைந்த கவிதைகளை மேலும் மேலும் தொடர்ந்து நமக்கு படைத்தளித்து, எமது இலக்கிய உலகில் தனக்கென ஒரு இடத்தை நிலை நிறுத்திக் கொள்வார் என நான் நம்புகின்றேன்.

அது மட்டுமல்ல - மலையக மக்களாகிய நாம் எங்கிருந்து வந்தோம்? இன்று எங்கிருக்கின்றோம் என்ற திரிசங்கு நிலையில், முகவரிகளை தொலைத்து விட்டு இருட்டுக்குள் வாழும் பரிதாபகரமான நிலைப்பாட்டை வெகு ஆதங்கத்துடன் “முகவரி தேடும் மனிதர்கள்” என்ற கவிதை மூலம் முகப்பு முத்தாய்ப்பு வைத்திருக்கிறார் கவிஞர்.

“நல்ல கவிஞன் கொல்லினும் சாகான்
மலைமாமணி இராக்கோ வாழ்க !

கலாபூசணம் சதாசிவம் மகாலிங்கம்
அகில இலங்கை சமாதான நீதவான்

இல. 05, புதிய பாரதி வீதி
கிரான் மேற்கு, கிரான்
தொ.பே : 077-3246271

முன்னுரை

கவிதை என்ற சொல்லுக்கு பல்வேறு விதமான விளக்கங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. இன்னும் பல விளக்கங்கள் கூறவேண்டியுள்ளது. கவிதை என்பது அறிவின் செயற்பாடா அல்லது உணர்வின் வெளிப்பாடா? என்று இறுதியான ஒரு வரைவிலக்கணத்துக்குள் கூறமுடியாதுள்ளது. கவிதைப் படைப்பானது மனம் தன்னை பாதிக்கும் நிகழ்வுகளை, உணர்வுகளை, அனுபவங்களை மொழிக்குள் தளமாற்றம் செய்யும்போதே கவிதையானது பிறக்கின்றது.

இந்த எல்லைக்குள் நின்று கொண்டு கவிஞர் இரா. இராஜகோபாலப் பார்க்கும்போது சமூகத்தின் மீதான ஆழமான, ஆத்மார்த்தமான ஓர் உணர்வு வீச்சினை உணர முடிகின்றது. கவிதையானது மனதின் குரல் அல்ல, அது மக்களின் குரல் என்பது வெளிப்படுகின்றது. அடக்கு முறைகளிலிருந்தும் பொருளாதார சமைகளிலிருந்தும் சமூகம் விடுபடவேண்டும் என்ற எண்ணக்கருவானது அவரது கவிதைகளில் தொனிக்கின்றது.

மலையக மக்கள் அடையாளம் இல்லாத விலாசமற்றவர்கள். ஆனால், பல பேருக்கு விலாசத்தைக் கொடுப்பவர்கள் என்ற கருத்தை நாசக்காக கவிஞர் முன் வைக்கும் பாணியானது சிறப்பாக அமைந்துள்ளது. மலையகப் படைப்பாளிகள் மண்பற்று மிக்கவர்கள், மக்களை நேசிக்கும் மனிதநேயம் கொண்டவர்கள். மக்களின் கதைகளையே படைப்புகளாய் படைப்பவர்கள். அந்த பற்றுணர்வு இவரது கவிதைகளில் பல இடங்களில் பரிணமிக்கின்றது.

எமது மக்களின் விடிவுக்காய் நாம் புதையுண்டு போனாலும் நாளைய தலைமுறை நல்வாழ்வு வாழட்டும் என்ற எதிர்பார்ப்பு இவரது கவி வரிகளில் எதிரொலிக்கின்றது. கவிதைகளை ஒரே மூச்சில் வாசித்து முடித்துவிடும் கிரகித்துக்கொள்ளும் உணர்வுப் பழக்கம் என்னிடத்தில் உண்டு. அவ்வாறு ஒரே மூச்சில் படித்து முடித்து விளங்கிக் கொள்ளக்கூடிய கவிதைகளாக இவைகள் காணப்படுகின்றன.

“முகவரி தேடும் மனிதர்கள்” எனும் பெயரில் தனது உண்மையான அனுபவங்களை பகிர்ந்துகொண்ட கவிஞரின் நூலுக்கு முன்னுரை எழுதிய அனுபவம், உணர்வு எனக்கு ஏற்படவில்லை. என் ஆன்ம உணர்வோடு மனம்விட்டுப் பேசிய ஒரு மனவுணர்வு என்னுள் ஏற்படுகின்றது. தன் மண்ணோடு மண்ணின் அடையாளத்தை அட்டையாக்கிக் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த நூலானது வாசகர்கள் அனைவருக்கும் கவிதையுணர்வை ஏற்படுத்தும் என எண்ணுகின்றேன். கவிதைகளை கவிதை மொழி கொண்டு வாசியுங்கள் என்று உங்களையும் அழைத்துச் செல்ல ஆசைப்படுகின்றேன்.

இவண்

அன்புடன்

ஆ. கலையரசு

(M.A. (Peradeniya) M.Ed. - (EUSL))

பக்கங்களில் பதிந்திருப்பவை

	பக்க எண்
01 தேடலில் நான்	01 – 02
02 கவிதை எழுத வேண்டும்	03
03 உன்னிக்கிணை யாருமுண்டோ அம்மா	04 – 05
04 கிழை இழந்த மரங்கள்	06 – 07
05 நெருப்புக்குள் வீடுகள்	08 – 09
06 நம் நினைவுகள் நிமிர்த்துமா ?	10 – 11
07 மலையக ஓவியங்கள்	12 – 12
08 உன்னைவிட்டுப் போகாமல்	13 – 14
09 சரித்திரம் படைப்போம்	15 – 16
10 ஒப்பனை இல்லா காணி ஒரு சாணும் வேணாம்	17 – 18
11 ஐம் பூதங்களும் அருளும்	19 – 20
12 புதுயுகம் பிறக்குமென்றால்	21 – 22
13 பெண்களே வாரீர்	23 – 23
14 கீழே விழுந்த கிரிடம்	24 – 25
15 சிறிய வேண்டுகோள்	26 – 27
16 பால் ஊட்டும் பிஞ்சின் காசு	28 – 32
17 சம்பளத் துண்டு	33 – 34
18 மனம் விட்டு நேசிப்போம்	35 – 36
19 தடம் மாறிய தளிர்கள்	37 – 38
20 ஓவியமாய்	39
21 அந்திவானம், பனித்துளி	40
22 படிச்சவுக நிமித்துவாக	41
23 உனக்கும் முடியுமடா	42 – 43
24 மனதிருக்கும் மரங்கள்	44 – 45
25 உறவுகள்	46
26 ராஜினாமா	47 – 48
27 மலையக சீதை	49 – 50
28 காரியம் ஆகுமா?	51 – 52

	பக்க எண்
29	நினைவுகள் 53
30	வைரமுத்துவே 54 – 55
31	தமிழுக்கு வருத்தம் 56 – 57
32	கண்ணுக்குள்ள புதைச்சிருக்கன் 58 – 61
33	நடிகர்கள் 62
34	கனவுதானோ 63
35	தொலைந்த சுவர்க்கம் 64 – 65
36	பாச எதிரிகள் 66 – 67
37	எழுதுங்கள் 68 – 69
38	வேசமும் நேசமும் 70 – 71
39	நாயும் நீயும் நிகரில்லை 72 – 73
40	என் அப்பாவுக்கு 74 – 75
41	வாணி விழா 76 – 77
42	ஏன் ? 78
43	ஸ்பிரிங்வெளி தோட்டத்தில் 79 – 80
44	சூரிய உதயம் 81 – 82
45	லண்டன் தம்பிக்கு 83 – 84
46	மாப்பிள்ளை பஞ்சம் 85 – 86
47	சுனாமி 87
48	தோல்வி, நட்சத்திரம் 88
49	நிமிரடா தோழா 89
50	அரசியல் வாதிக்கு 90
51	நிஜங்களின் நிழல்கள் 91 – 92
52	முகவரி தேடும் மனிதர்கள் 93 – 94

தேடலில் நான்

இலங்கைத் திருநாட்டில் இந்தியத் தமிழர் சிந்திய வியர்வையால்தான் வளம் பெருகியது என்ற உண்மை பலருக்குப் புரியவே இல்லை.

தேயிலைத் தோட்டங்களின் துன்பங்களும் அவலங்களும் சொல்லி மாளாதவை. மண்ணில் மலர்ந்திருக்கும் பூக்களைப்போல ஒவ்வொரு மனிதருக்கும் வித்தியாசமான குணங்களும் மனங்களும் வேறுபட்டிருக்கின்றன. வாழ்க்கை எனும் கலாசாரம் வித்தியாசப்பட்டதாகத் தெரிந்தாலும் கலைகளும் கவலைகளும் நிறைந்திருக்கும் கலைக்கூடமானதே மலையகம்.

மலையக தோட்டங்களில் வசிக்கும் மக்கள் தங்களை தடம் பதித்துக்கொள்ள முடியாத அளவுக்கு சட்டங்கள் சார்பானதாக இல்லை. எனவே, திட்டமிட முடியாத ஒரு வட்டத்துக்குள்ளேயே தங்கள் வாழ்க்கையையும் வசிப்பிடத்தையும் வகுத்துக்கொள்ள முடியாமல் முகவரி தேடும் மனிதர்களாகவே வாழ்கின்றார்கள்.

இதனை சிந்திக்கும்போதெல்லாம் என் மன எண்ண அலைகள் அவஸ்தைப்பட்டிருக்கின்றது. அதன் பிரதிபலிப்புத்தான் “முகவரி தேடும் மனிதர்கள்” எனும் வெளிப்பாடு.

எம் மக்களுக்கு ஒரு புதுயுகம் தேடிப் புறப்படும் ஒரு சிந்தனை தோன்றாதா? என்ற ஏக்கம் என்னுள் இருக்கின்றது. அதனோடு சேர்ந்து நான் காயப்பட்ட தழும்புகளும் சில இந்நூலில் தடம்பதித்திருக்கின்றன.

மலையகத்தில் எத்தனையோ கவிஞர்கள் தம் அனுபவங்களை கவிதைமாக தொகுத்திருக்கிறார்கள். நான் மலையக மண்ணுக்குள் சிலந்தி வலையில் சிக்கிய வண்ணத்துப்பூச்சி போல வாழ்க்கையில் பல இடங்களில் பட்ட, படும், அனுபவங்களையும், அவஸ்தைகளையும் அனுபவித்துக்கொண்டே எழுத்திக் கொண்டிருக்கின்றேன்.

இது ஆரம்பம் என்றாலும் என் சிந்தனைகளுக்கு அடிக்கல் நாட்டிய என் அன்பு ஆசிரியர் கவிஞர் ம. சண்முகநாதன் அவர்கள் “கவிதை எழுத வேண்டும்” என்ற எண்ணக்கருவில் உருவான கவிதை தொகுப்புக்கு களை எடுத்தவரும் பிழை எடுத்தவரும் அவரே தான்.

மலையக மக்களின் சோகங்களைப்போல் எனது கவிதைகள் சற்று நீளமானவை. பழைய கஞ்சிப் பாணையை படாரென்று போட்டுடைப்பது போன்று ஒரு வரியில் சொல்ல முடியாதது எங்கள் மக்களின் தேடல்கள்.

இதனை தொகுக்குமாறு என்கை ஆர்வப்படுத்திய அன்புச் சகோதரர்கள் இரா. சகாதேவன், இரா. பாலகிருஷ்ணன் மற்றும் மனைவி, பிள்ளைகள் ஆகியோருடன் இனிய நண்பர்களுக்கும் நன்றி நவில்வதோடு கவிஞர் பசறையூர் க.வேலாயுதம், கோணமுட்டாவ பாடசாலை அதிபர் திரு. கா யோகேஸ்வரன் மற்றும் இனிய உறவுகளுக்கும் நன்றிகள் பல.

என் எண்ணங்களை வெளிப்படுத்திய தினகரன், சூரியகாந்தி, தேசிய முரசொலி, குன்றின் குரல் சஞ்சிகை, ஞானச்சுடர், வீரகேசரி, குறிஞ்சிக் கதம்பம் மற்றும் இந்நூலை வெளியிட உதவிய ஊவா தமிழ் இலக்கியப் பேரவைக்கும் எனது நன்றிகள்.

என் தாய், தந்தையிட்ட பெயரோடு என் ஊரின் மீது எனக்கு ஒரு பற்றிருப்பதால் கோணமுட்டாவையூர் இரா. இராஜகோபால் என்ற பெயரில் எழுதிக் கொண்டிருக்கின்றேன்.

என் அன்புப் பெற்றோர் இராமையா சுரும்பாய் மற்றும் பெருமைக்குரிய ஆசிரியர் அவர்களுக்கும் இந்நூலை அர்ப்பணம் செய்கின்றேன்.

இக்கவிதைத் தொகுப்பை நூலாக வெளியிடும் மகிழ்ச்சியினைப் போலவே வாசகர்களாகிய தங்களின் கருத்துகளை அறிய அவாவுடையவனாய் காத்திருக்கின்றேன்.

இராமையா இராஜகோபால்
கோணமுட்டாவ கீழ்ப்பிரிவு,
அப்புத்தளை
ஸ்ரீலங்கா
தொ.பே. 072-4313873
077-0501509

கவிதை எழுத வேண்டும் !

வயிற்றுப்பசிக்கு வசனம்பேசி,
நித்திரையை வழியனுப்பிவிட்டு
சிந்தனையை கூர்மை செய்தேன்
கவிதை எழுதவேண்டும் !

கஞ்சிக்கே பஞ்சமென்றாலும்
கற்பனைக்கு பஞ்சமில்லை.
ஆயினும் எத்தனை தடைகள்
தாள்களை தொட்டுத்தொட்டு
மை கரைத்துவிட்ட
பேனை,
கடைசி மூச்சுக்கு
காத்திருக்கின்றது !

இரவை பகைத்துக்கொண்டு
வெளிச்சமிட்ட விளக்கு
தோற்றுப் போனதால்
மீண்டும் இருள்,

இருட்டுப் போர்வைக்குள்
குருட்டுப் பார்வை,
பேனை விழுந்து
தாள்கள் தவறி
கவிதை எழுதும்
எண்ணம் சிதறி
கண் அசந்து போனேன் !
ஆனாலும் கவிதை எழுதவேண்டும்
காலை என்ன
விடியாமலா போகும்?

(07-02-1993 தினகரன் பிரசுரம்)

அம்மா உனக்கிணை யாருமுண்டோ !

ஐயிரண்டு மாத மெனை
அடி வயிற்றில் சுமந்தவளே - உன்
மெய் இரண்டாக்கி எனை
மேனியாய் படைத்த அம்மா - இவ்
வையகத்திலே உனக் கிணை
யாரு முண்டோ ?

தங்கத் தமிழை நீ பாவாக்கி
தாலாட்டுப் பாடி எனை
துயில் கொள்ளச் செய்வாய் ! - உன்
தாலாட்டுப் பாடலினால் - இன்பத்
தமிழுக்கே பெருமை யம்மா
தமிழ்கூட உனக் கிணை இந்தத்
தரணியில் ஆவதுண்டோ ?

உன் பசியோடு என் பசி போக்க
பால் நிலவைக் காட்டி
பசிபோக்கி மகிழ்வாயம்மா ! - உன்
நிலை கொண்டா ருமிங்கு
நிகராய் உண்டோ அம்மா ?

உன் பொறுமைக் குவமையாய் - இந்தப்
 பூமியைச் சேர்த்து பெரும்
 புலவரெல்லாம் சொல்லலாம் ! அது
 புகம்பமாய் வெடித்து
 பொங்கி எழுமே அம்மா
 பூமியும் உன் பொறுமைக்கிணையோ அம்மா !

கால் தவறி நான் விழுந்தாலும் - உன்
 கண்ணில் நீர் வழியுமம்மா
 அந்த அன்புக்கிணையாக
 உலகில் யாரேனும் உண்டே அம்மா !
 நீயே வந்து சொல்லம்மா - உனக்கு
 நிகராரும் உண்டோ அம்மா !

(28-11-1993 தினகரன்)

பள்ளிக்குப் போகும் வயதில் பருவம் வராமல் காதல் வசப்பட்டு காணாமல்
போன மகளை எண்ணி ஒரு தாய் பாடும் ஒப்பாரி

கிளையிலூந்த மரங்கள்

பொன்னாத்தா உடம்பில்
பூத்த பூவு ஒன்று
பொத்திப் பொத்தி - நான்
வளத்தேன் !

மாலை ஒன்று நான் தொடுக்க
வேளை வரப் பார்த்திருந்தேன்
மாலை கட்ட நெனச்சபூவும்
மலர் வளையம் போயிருச்சே !

வயித்துக்குள்ளே பிறந்த ஒன்று
வழி தவறிப் போயிருச்சே !
போனவள நெனைக்கயிலே -என்
பாதி உயிர் போயிருச்சே !

பெத்த மனம் பொறுக்கலடி
செத்துத் தொலைஞ்சிருப்பேன்- நான்
சின்னவள நெனைக்கலன்னா !

காதல் ஒன்றும் கூடாதுன்னு
கவர்மண்டு சட்டமில்ல
காலம் வரும் வேளையிலே
கனிவதுவும் குற்றமில்ல !

பிஞ்சிலே போட்ட விதை
பயிராகப் போவதில்லை !
பருவத்தில் காய்க்காத காயும்
கனியாகப் போவதில்லை !

உருவத்தில் பெருத்தாலும் - வாகைமரம்
உத்திரம் போய் சேர்வதில்ல !

மரம் கெட்டுப் போனாக்க
தச்சனும் மதிக்கமாட்டான் - நீ
தரம் கெட்டுப் போனதால
தாய்மாமன் வரமாட்டான்

சாதி சனத்தோட
சீர் வாங்க நினைச்சிருந்தேன்
சிறுக்கி மகள்
சொன்ன பேச்சி கேட்கலையே !

ஆசைப்பட்டோ சேர்த்து வைக்க
யாரப் போய் நான் அழைப்பேன்
அஞ்சிப் பத்து வேணுமின்னு
யாரப் போய் நான் கேட்பேன் !

அழுங்காம நலுங்கு வைக்க
எங்கே நான் ஆள்பார்ப்பேன் !
உறவோடு சேர்ந்திருந்தா
ஊர்கோலம் எடுத்திருப்பேன் !

ஊருக்குள்ளே
உயர்ந்து நின்ன என் தலையை
இப்போ எங்குபோய்
நான் வைப்பேன் !

நெருப்புக்குள் வீடுகட்டி

நண்பனே !
 மனித நேயம்
 மறந்து.....
 இரத்தத்தால்
 அபிஷேகம் செய்யப்படும்
 இந்த மண்ணிலே
 வீடுகட்ட வேண்டாம் !

சுதுபண்டா கூட
 சொன்னான் .. !
 துவேசம் போர்த்திய
 துப்பாக்கிகள்
 தலை தூக்கிய
 இந்தத் தரையிலும்
 வீடு கட்ட வேண்டாம்
 என்றுதான் !

ஆமாம் அப்துல்லாஹ்
 இனவாதம்
 உருத்திக்கொண்ட
 சமுதாயத்தில்
 நமது நட்பின்
 சப்த நாடிகளும்
 அறுத்தெறியப்படலாம் !

துப்பாக்கியின்
சுவாலையால்
சிறகுகள் பொசுக்கப்பட்ட
சமாதானப் புறா
சுதந்திரமாய்
பறக்கும்வரை
நெருப்புக்குள் வீடுகட்டி...
வசிப்போம் !

இது
நமது தேசத்துக்கு
வந்த புதிய சோதனைதான்

நம் ஈழத்தின்
இனவாதத்தை
பாலைகளால் ... அல்ல
நமது நட்பின்
தகனத்தால்
சுட்டெரிப்போம் !

.....

பதுளை சரஸ்வதி கனிஷ்ட வித்தியாலயத்தில்
நடைபெற்ற எழுத்துப் பயிற்சி அரங்கில் எழுதப்பட்ட கவிதை
(குன்றின் குரல்) செப்டெம்பர்- 1993

என் அன்பு ஆசிரியர் கவிஞர் ம. சண்முகநாதன் அவர்களின்
“வாழ்வா தோழா” என்ற கவிதைத் தொகுப்பில் இடம்பெற்ற
கவிதைத் தலைப்புகளை பயன்படுத்தி எழுதப்பட்ட கவிதை

நம் நிகைவுகளை நிமிர்த்துமா ?

ஐயா ஆசானே !
ஆனா ஆவன்னா சொல்லி
வாழ வா தோழா என்று
விடுதலை (த்) தேடி
வெற்றிச் சங்கொலியோடு
விடுத்த தூதெல்லாம்
தோட்டத்துக் காதல் போல
தோற்றுத்தான் போகுமோ ?

மலையக சோகங்களை
மாலையாய் கோர்த்து நீங்கள்
சேர்த்த வரிகள் எல்லாம்
செவிடர் காதுகளில்
சேராமல் போயிடுமோ?

அன்றும் இன்றும்
கோழி மேய்த்தபடி
பிஞ்சின் வாங்கிய பெருமாயின்
நாளை நிமிர்வோம் - என்ற
நம்பிக்கை (யின்)
நினைவுகளும் நிஜமும்
நேராமல் போயிடுமோ .. ?

நம்ம ஊர்
லயக் கூரைகள்
இராஜகோபுரமாய் மாறும் என்ற
கனவுதான் ஆனாலும்..
கலையும் குன்றும்
காமன் கூத்தாகி
கசக்கும் கரும்பாகிடுமோ ?

பொதுக்கூட்டத்தில்
பழைய கதை பேசிய நம்
தலவர்கள் - வாராக அவர்களின்
திரைகள் கிழிக்க
கசக்கும் உண்மை
காறி உமிழ புதிய
பொய்களும் தோற்குமோ !

கோழைகளாய் குன்றில்
குறைகண்டு புலம்பும்
குப்பனைப் போல்
கற்பாறை உள்ளங்களில் - உங்கள்
கருத்துகள் கேட்டு
கரை சேர நினைக்கா விட்டால்
கண்ணீரைத் தவிர
கவிதை (யும்) வருமோ... !

கொழுந்து கூடை சுமப்பவர்கள்
கோலங்கள் மாற
தாண்டு தம்பி தாண்டு
தரணியில் நிமிர்வோம் - என்று
நம்ம ஊர்க் காரரும்
நாளை உலகை தமிழனாய்
உயர்ந்தால்!
இவ் வரவு செலவில்
விலை குறைந்த கோதுமை
ரொட்டியும் சிரிக்காதோ... !

மலையகம் பயனுற வாழ்வதற்கே
புது யுகம் காணும்
புது விழா பூசை காணும் - என்று
நாம் பேசிய காலங்கள்
வெட்டிப் பொழுதாச்சே என
வேதனை தந்திருமோ ?

என்னால் முடியாது என்று
மலைத்த மலைகள் (ளாய்)
சாத்தானும் வேதமும்
சரிவரப் புரியாமல் - நாமும்
சறுக்கிய போ (தும்) தினிலே
இடமாற்றம் தேடி
தொங்காமல் வாழ
தொலைதூரம் போன
நீலகிரி தோழனுக்கு நம்
நினைவுதான் வருமோ ?

இல்லை நீங்களும் நானும்
நினைக்கும் நினைவுகள்
நாளை மலையகத்தை நிமிர்த்துமா ?

பொருள் தர
மாநிலம்

மகாலயக ஓவியங்கள்

எங்கள் பாதைகள்
கிளைகளாய் போனதால்
கிறுக்கல்
சித்திரங்களாய் ஆனோய் !

நாங்கள்
உருக்கள் இல்லாத
ஓவியங்களாய்.....
தெருக்களில் திரியும்
தேச பக்தர்கள் !

அரசாங்கத்துக்குத்
தெரியும்
எங்கள் பிரச்சினைபோல்
இமயம்கூட
உயரமில்லை
என்பது!

நாங்கள்
அவசர உலகத்தில்
தூசு படிந்து போன
துடைப் பாரற்ற..
அநாதை ஓவியங்கள் !

(22-01-1993 தினகரன்)

உன்கனவிட்டுப் போகாமல் !

வர்ணம் பூசிய
வார்த்தை மலர்களால்
மாலையிட்டுப்
போனவளே !

கண்ணீரால்
கழுவிப் பார்க்கிறேன்
சாயம் போகாத
உன் நினைவுகளை !

நீ மடித்தளித்த
வார்த்தைகளை
விரித்துப் பார்க்காமல் - நீ
மடித்துச் செருகிய
சேலைக்குள்
என் மனம் !

இப்போதாவது
புரிகிறதா !
உன்னை சுமக்காமல்
சுமந்து கொண்டு
ஒரு ஜீவன்
அலைந்து திரிவது !

“விட்டுப் போக
மாட்டீங்களே”
என்று கெஞ்சிவிட்டு
கேலிக்கிடமாய்
என்னை விட்டுப்
போனவளே !

சுதந்திரமாக உன்னை
தொட்டுப் பேசிய தினங்கள்
நினைவில் சோகத்தினங்களாகின !

என்னை
விட்டுப் போன பின் நீ
தொட்டுப் பேசிய
தினத்தின்
ஞாபகங்களை - உன்
ஜாலங்களைக் கூட
கண்ணீரால்
ஜலக்கிறீடை
செய்து கொள்கிறேன்!

ஆனாலும்...
உன் நிதர்சனமான
நினைவுகளில்
உன்னை விட்டுப் போகாமல்
.இந்த ஊரை விட்டே
போகின்றேன் !

(12-09-1993 தினகரன்)

சாத்திரம் படைப்போம் !

தேசம் விட்டு
தேசம் மாறியதால்
தொற்றுப் போனது - எங்கள்
நம்பிக்கை மட்டுமல்ல ...
எங்கள் சுய
சிந்தனையும் தான் !

ஆனாலும்
நாங்கள்
தரித்திரர்கள் அல்ல !

மட்டக் குச்சியால்
தட்டிச் சமப்படுத்த
முடிந்தது
தேயிலையை மட்டும் தான் !
சமுதாயநீக்கமல்ல !

அப்படி
எங்கள் சமுதாயம்
சமப்பட்டிருந்தால் !
ஒட்டை யைத்திலிருந்து
ஒழுக்கும் இடங்களுக்கும்

பாத்திரங்களை
பகிந்தளித்துவிட்டு
பரிமாற்றத்
தடுமாறியிருக்க மாட்டோம் !

எங்கள்
சரித்திரங்களை
செவிமடுப்பீபார் கூட
சொல்லுவார் எம்மை
“தரித்திரர்கள்”

அவதூறு ஆயிரம் சொல்லீடும்
பலதூறு வேற்றுமை
மறந்து ஒற்றுமை
வளர்ந்தால்
அன்று
நம் தரித்திரங்களும்
சரித்திரமாகலாம் !

பாத்திரங்களை
பகிந்தளித்துவிட்டு
பரிமாற்றத்
தடுமாறியிருக்க மாட்டோம் !

எங்கள்
சரித்திரங்களை
செவியடுப்போர் கூட
சொல்லுவார் எம்மை
“தரித்திரர்கள்”

அவதூறு ஆயிரம் சொல்லீடும்
பலதூறு வேற்றுமை
மறந்து ஒற்றுமை
வளர்ந்தால்
அன்று
நம் தரித்திரங்களும்
சரித்திரமாகலாம் !

ஒப்பனை இல்லா காணி ஒரு சாணும் வேணாம்!

புழுவாகத் துடித்து
புற்றீசலாய் வாழும் எங்கள்
மலையக வாழ்வை நினைத்தால்
மாரியாய் எனக்கு
மனசு வழிக்குதையா ...

இந்தப் பூமியில்
கொழுந்துக்கூடையென்று
வாடகை செலுத்தவா ? - நாங்கள்
வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்!
நாங்களும் இந்நாட்டின்
பிரஜைகள் தான்
என்ன குறை வைத்தோம்
எண்ணிப் பாருங்கள்... !

கொழுந்துக் கூடையில்
பிரம்பைப்போல - இந்த
எழும்புக்கூட்டைத் தவிர
என்ன இருக்கிறது எங்களிடம் ?

மீரியபெத்தை மட்டும்
மண்ணில் மூடாமல் இருந்தால்
எங்கள் முகவரி இன்னும்
முழுவதும் தொலைந்திருக்கும்

வெள்ளைகாரத் துரைமார்,
விபரமாக எழுதாமல்
போட்டுவைத்த பிஞ்ஜின் காசும்
பெயர் மாறிப் போயிருமோ?
அதை நினைக்க இப்போது
அடி வயிற்றை கலக்குதையா !

எத்தனை தடவை
அளவெடுத்து இப்போது நட்ட
அடிக்கல்தான் படிக்கல்
ஆகாமல் பாருங்கையா !

வீடு கட்டி தாரோம் என்று
விபரமில்லா எங்களுக்கு
கூடுகட்டி தருவாங்க..
ஒட்டுப் போட்டிருக்கும்
ஒட்ட லயம் மாதிரி
ஒப்பனை இல்லாத காணி
ஒருபோதும் வேணாம்

அப்படியே கொடுத்தாலும்
என் பெயரை
மறக்காமல் பத்திரத்தில்
“மாரியாயி” னு எழுதிடுங்க..

ஏம்புருஷன் நல்லவர்தா
எதுக்கும் ஒரு பாதுகாப்பா - ஒரு
வீட்டு உறுதிப் பத்திரமாவது
எங்கள் வீட்டு தகர்ப்பெட்டியில்
பத்திரமாக இருக்கட்டும் !

உனவா மாகாண தமிழ் சர்க்கீய விழா மலர்

2015

ஜம் பூதங்களும் அருகும்

மனிதனே !
சாமியை உனக்குள்ளே
வைத்துக் கொண்டு
பூமியில் என்ன
புதிதாய் தேடுகிறாய் ?

ஐம்புலன்
ஐம்பூதம்
ஐந்தொழில்
அனைத்திலும் அடங்கி
உள்ளதே ஆண்டவன் சக்தி !

மனிதா ... நீ
மண்ணை வணங்க
நின்று வாழ ஈர்ப்புடன்
இழுத்து வைத்திருக்கிறதே
அதற்காக !

தண்ணீரைத் தரிசி -நீ
வளைந்து கொடுக்க
வசதி செய்கிறதே
அதற்காக !

காற்றைக் கும்பிடு
உனக்குள்ளே புகுந்து
உயிர் மூச்சை உன்னில்
ஊடுருவி வைத்திருக்கிறதே
அதற்காக !

தீயைத் தியானி
 உனக்குள்ளே தீ வைத்து
 உன்னை எரிக்காமல்
 உஷ்ணப் படுத்துகிறதே
 அதற்காக !

வானத்தை வழிபடு
 உன்னைச் சுருக்கி வைக்காமல்
 உயரத்தில் நின்று
 சேவை புரிகிறதே
 அதற்காக !

எதற்காக - நீ
 இத்தனையும் அறியாமல்
 பித்தனைப்போல்.....

அத்தனையும் உன்னைக்
 கைவிட்டால் ?

உன்னை அரவணக்க
 எந்தக் கடவுளும் என்றுமே
 இல்லை

இனியாவது மனிதனே
 மனிதனை நேசி, இயற்கையை நேசி
 இல்லையேல் உன்னைக்
 காப்பதற்கு மட்டுமல்ல....
 உன்னை அழிப்பதற்கும்
 இயற்கையே காலனாய் உருவெடுக்கும் !

(சூனசூடர் 2015, ஆடிமாத தீதழ்)

புதுயுகம் பிறக்கும் என்நூல்....

நான் மீரியபெத்தை
மண்ணுக்குள் புதைந்துபோன
மாரியாயி பேசுகிறேன் !

தோண்டுகங்கள்
நாறிப்போய்கிடப்பது
எங்கள் பிணங்களில்லை
எங்கள் ஜனங்கள் !

எங்கள் உடல்
எச்சங்களை எடுத்து
இனி நீங்கள் எந்தச்
சரித்திரமும் படைக்கப்
போவதில்லை !

ஆனாலும் நாங்கள்
புதைந்துபோனதில்
பெருமைப்படுகிறோம் !

கோடி கோடியாய் உழைத்துக்
கொடுத்தோம் - கடைசியில்
கோடிபோட உறவில்லாமலே
காணாமல் போனோம் !

நாங்கள்
செத்துப் புதைத்திருந்தால்
எங்கள்
சொந்தங்கள் மட்டுமே
அழுதிருக்கும் !

நாங்கள் புதைந்து
செத்ததால்தான்
உலகம் எங்கள்
மலையக சரித்திரப் புத்தகத்தை
திக்கித் திணறி வாசித்து
சிக்கித் தவிக்கும்
எங்கள் வாழ்க்கையை
திகைத்துப் பார்க்கிறது !

புதுயுகம் பிறக்கும்
என்நூல்

புதைந்து போனாலும்
பெருமைப்படுகின்றோம் !

நாங்கள்
ஒட்ட லயத்தில் - கனவுக்
கோட்டை கட்டி வாழ்ந்தவர்கள் !

இளைப்பாறக் கொடுத்த இடம்
இருந்த தடம் தெரியவில்லை !

இப்போது நாறிக் கிடக்கும்
எங்கள் உறவுகளுக்கு
வாரி வாரி கொடுக்கிறார்களாம் !

கோடிப் புறத்தில் வாழ்ந்த
நமக்கெல்லாம்
மாடி வீடு தாராங்களாம் !

நாக்குறுதி இல்லாதவர்கள்
வாக்குறுதி கொடுக்கிறார்கள் !

விடாப்பிடியாய் நில்லுங்கள்
சிலவேளை
விடுதலை கிடைக்கலாம் !

நாங்கள்
கிடக்கிறோம் போங்கள் !

புதைந்து செத்ததினால் - நம்
தலைமுறைக்கு - ஒரு
புதுயுகம் பிறக்கும் என்றால்
இன்னொரு முறை
புதைந்து போவதிலும்
பெருமைப்படுகிறோம் !

(21.12.2014 தினக்குநல்)

பெண்களே வாரீர் !

அரசியலை நாம்
அருப்படியில் மட்டும்
பேசிக் கொள்வதால் தான்..
அரசியல் வாதிகளுக்கு
சௌகரியம் !

நம்
மட்டக் குச்சிக் கொரு
கட்சிக் கொடியைக்
கோர்த்துக் கொண்டதால்
கொடிக்கொரு
பிரச்சினை !

நொடிக் கொருப் பிரச்சினை
வருமுன்னே கூடுவோம் !
நம் கொழுந்துக்
கூடைகளுக்கு
கொருமைகளை சிறைப் பிடிக்கவும்
பழக்கி விடுவோம் !

அருப்படியில் புகையும்
கொள்ளிக் கட்டையால்
வேற்றுமைகளுக்கு
கொள்ளி வைப்போம் !
தொலைந்து போன
ஒற்றுமையை
தேடி எடுப்போம் !
பெண்களே... வாரீர் ...
அடகு வைத்த
மலையகத்தை - இனியாவது
மீட்டெடுப்போம் !

09.12.1994 முரசொலி

கீழே விழுந்த கீரிடம்

கண்ணு காது மூக்கோட
கவிதை ஒன்று
நான் படைச்சே !

உயிரையும் கொடுத்து அதை
ஊர்கோலம் போகவிட்டே !

செத்துத்தான் போச்சோ என்று
சோகமா நானிருக்க
சுத்தித் திரியுது (ன்று)
சேதி ஒன்று நான்கேட்டே !

நான் பெற்ற குழந்தை என்று
நாலுபேர் அறியாம
காது குத்துக் கல்யாணம் - என்ன மட்டும்
கண்டுக்காம பண்ணிட்டாங்க !

எனக்கு
முக்காடு போட்டுவிட்டு
மூக்குக் குத்தி முடிச்சிட்டாங்க

உயர்ந்த மனிதரெல்லாம்
வாழ்த்திப் போகயில - கவிதைக்கு
உயிர்தந்த மனுசனுக்கு
ஒரு வார்த்தை சொல்லையே !

பத்திரிகையில பேரடிச்சி
பாக்கு வைக்க யாருமில்ல !

பெத்த தாயாருந்தா - என்ன
 பேரு சொல்லி அழைச்சிருப்பா
 மத்தத் தாயானதால
 மறந்துட்டேன்னு சொல்லுராங்க !

பேங்கு வேலை செய்திருந்தா - என்ன
 பெருசா நினைப்பாக
 மண்வெட்டி புடிச்சதால என்ன
 மதிக்காம போயிட்டாக !

மேடைக்கு ராஜா (ன்னு)
 முன்னமே சொல்லாம
 கிரீடத்தை தலையில் வைத்து
 என்ன
 கீழ் குந்த வைச்சிட்டாங்க !

மனம் நொந்து
 நான் கேட்டாக்க
 மன்னிப்பு கேப்பாங்க !

கௌரவத்தை கொடுத்தவங்க
 என்ன
 கண்டுக்காம போயிட்டாங்க !

வேண்டுகோள்

வகிரு எடுத்து
வைத்தாற்போல்
வரி வரியாய்
தேயிலைகள் !

இப்போது
மயிர் கொட்டிப் போன
மண்டையைப் போலாச்சு !

தேயிலை மலைகளும்
தேகத்தில் முதுமையாச்சு !

முந்திய காலத்து
இந்தியத்தமிழரெல்லாம்
சிந்திய வியர்வையில்
விளைந்த தேயிலையும்
சிதைந்து போயிருச்சு !

பத்தாம் நம்பர் மலை
பாதிக் காடாச்சு
பள்ளத்திற்கு பள்ளம்
பன்றிகள் பட்டறையாச்சு !

கம்பனிக் காரருக்கோ
கவனம் குறைஞ்சிப்
போயிருச்சு !

மலையகம்
மூச்சித் திணறிக் கொண்டிருக்க
நீங்கள்.....

மூக்கைப் பிடித்துக் கொண்டு
பாலூற்றிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்

இங்கு சூரியனே...
அணையப் போகிறது
குளிர் காய வந்தவர்களின்
குறைகளை மட்டும் சொல்லி
கொடிப் பிடிப்பவர்களே !

சொந்த வீடு ஒன்று
சொத்தாக வாங்கி
கொடுத்த உங்களுக்கு
கோயில் கட்டித் தாரேங்க..... !

சும்மா தேயிலை மலை
கிடந்தாக்க சோற்றுக்கு
எங்கே போவாங்க ?

கம்பனிக் காரர்களை
காடழித்து தேயிலைக்
கன்று போடச் சொல்லி
பாராளுமன்றத்தில் - கொஞ்சம்
பேசித்தான் பாருங்க... !

பயப்படாதீங்க
அடுத்த படிக்கு - ஒரு
அடிக்கல் போடுங்க...
ஒட்டு எப்பவுமே
உங்களுக்குத்தான் !

(27-05-2015 சூரியகாந்தி)

பிறந்த ஊரைவிட்டு வேறு ஊருக்கு வாழப்போனவள் தன் தாயின் இறுதி மூச்சப்போகும் வேளையில் அவளைப் பார்க்க வருகிறாள். தான் பிறந்த தோட்டத்தின் தேயிலையை தடவிக் கொண்டே வரும்போது விழித்துக்கொண்ட தேயிலை விசனப்பட்டு பேசுகிறது. அவள் பதில் சொல்ல.... தேயிலையும் பேசி பெருமூச்சு விடுகிறது...

பால் ஊட்டும் பிஞ்ஜின் காசு

தேயிலை.....

பிஞ்சிப்போன செருப்போட
ஐந்துப்பேர கையோட
அழுக்குப் பையோட
அஞ்சுகமே எங்கே போற?

உன் கொஞ்சம்
அழகெல்லாம் குறைந்ததுவும்
யாரால ?

குமரியாய் நீ இருந்து
கொழுந்து கிள்ளும் வேளையில
உன் சுண்டு விரல்
பட்ட சுகம்
சொல்லி மாளாது !

இப்போ
நொண்டி நொண்டிப் போறவளே!
சுண்டிப்போன உடம்போட
சோகமென்ன - உன்
கண்ணோட
நின்னு பேசி
சொல்லிப் போடி
நினைவிருக்கா என்னோட !

அவள்

மெல்லப் பேச தேயிலையே
நின்னுப்பேச நேரமில்லை
என் சோகக் கதையெல்லாம்
வேக வைக்க
பானையில்ல !

ஊர் காதில் விழுந்தாக்க
 ஊதிப் பெருசாக்கி
 ஊர்க்கோலம் எடுப்பாக !

ஒன்ன மூனாக்கும்
 ஊர் வாயை நான் மூட
 மூடி எங்கே
 நான் தேட ?

காற்றோட சொல்லிப் போறேன்
 என் கதையை - நீ
 கட்டவிழ்த்து விட்டிடாத !

வாழ்ந்த ஊரை விட்டு
 வங்கி ஓயா தோட்டத்துக்கு
 வாக்கப்பட்டு நான் போக
 பத்துப்பவுண் போட்டாக !

இப்போ - அதை
 அடகுக் கடைக்காரன் பொண்டாட்டி
 அமிர்தவள்ளி போட்டிருக்கா !

உயிரைக் கொடுத்து
 நான் உழைத்தும்
 ஒன்னுக்கு விடக்கூட
 ஒரு சாண் இடமில்ல !

தோட்டத்தில் பிறந்ததால
 வேறு தொழில் தெரிய
 வாய்ப்புமில்ல !

என் அழகை கொடுத்துத்தான்
 ஐந்து பேரை
 நான் படைச்சேன் !

அவக செய்த கூத்தால
 இப்போது
 நான் இளைச்சே ... !

என்னப் பெத்த ஆத்தா
 செத்தப் பாம்பாக
 சுருண்டு கிடக்கிறாளாம் !

நாலு பேர் சொன்ன
 சேதி கேட்டு
 நானு ஓயா ரயில் ஏறி
 நான் வாறேன் !

நா
 தாய்ப்பால் குடிச்ச
 கடன் ஒன்னு பாக்கி வச்சிப்
 போயிருந்தேன் - அதுக்கு
 நான் பாலை ஊத்தினாத்தான்
 நரகலோகம் தாண்டுவாக !

அவசரமா நான் போறேன்
 அடுத்த கதை நீ கேளு

ஐந்து பேரைப்
 படிக்க வைத்து
 ஆப்பீஸர் ஆக்கிடுவேன் !
 என்
 பிஞ்ஜின் காசையெல்லாம்
 பெரிய பையன் கேட்டிருக்கான் !

பெரிய வீடு ஒன்னு கட்டி
பஞ்சி மெத்தை
வாங்கித் தாரேன்

உன்ன
படுக்க வைச்சி சோறு தாரேன்
திரிவீல்லர் ஒன்னு வாங்கி
உன்னை தெருத் தெருவா
கூட்டிப்போரேன்

சந்தியிலே போய் நின்னு
சவாரிக்கு நானும் போறே...
என்று
கனவில கோட்டை கட்டி
என் காசை
கைப் பிடிச்சி கேட்டிருக்கா

என் இருப்போரம்
எழும்பு ஒன்னு
இழுத்துக்கிட்டு போயிடிச்சி
வழுக்கி விழுந்ததில - அந்த
வருத்தம் இன்னும் குறையவில்ல... !

கடைசி மகன்
கொலசிப் பாஸ் பண்ணி
கொட்டகல காலேஜில
கொமர்ஸ் பாடம் படிக்கிறாக !

அவன்
எஜ்ஜினியர் ஆகித்தான்
என் உயிரைக் காக்கோணும் !

தேயிலை மீண்டும் பேசுகிறது...

கண்ணை முழுச்சிகிட்டே
கனவு கண்டு போறவளே !
சுண்டி இழுக்குதடி - நீ
சொன்ன கதை

மூத்த மகன்
முழியே சரியில்ல - நீ
குழிக்குள்ளே போகாம
குறிப்பாக நடந்துக்கோடி!

உழைத்துப் பிழைத்தால்தான்
உயர்ந்த வாழ்வென்று
உன் பிள்ளைக்கு
உணர்த்தி விடு !

புத்தியா நீயிருந்தாதான்
பெத்த புள்ளக்கூட
சுத்தி சுத்தி வருவாக !

வயசு கடந்து வாழ்க்கை
வெறுக்கையிலே
வெறும் கையோட - நீ
வேதனையில் இருக்கையிலே
எத்தி உதைச்சாலும்
யாரு கேப்பாக !

அட்டைக்கடியோட
கொட்டும் மழையில் சொட்டச் சொட்ட
நனைஞ்சவளே..... !

உன் காலில் உதிரம் கொட்ட
நீ உழைத்த காசில்
பிஞ்ஜின் காசாவது மிஞ்சியிருந்தாதான் - உனக்கு
கஞ்சி ஊத்த
கடைசிவரை ஆளிருக்கும்

பிள்ளை
படித்தப் படிப்புக்கே
பரிகாரம் தெரியலயே
பிஞ்ஜின் காசைக் கண்டா
தலைகாலும் புரியலயே !

உயிர் போகும் வேளையில
உன் கையில் காசிருந்தால்
ஊரே வரும்
பாலூத்த
உனக்கு அது புரியலயே !

(பிஞ்ஜின் காசு என்பது
தொழிலாளர்களின்
ஓய்வூதிய பணம்)

சம்பளத் துண்டு

ஆயிரம் ரூபாய் சம்பளம்
அதிகாலை களவில்
அடிக்கடி வருகிறது!

இந்த சுகமான களவுகள் கூட
கிழிந்த போர்வை
குளிரில் நடுங்கி
பாதியில் தான் முடிகிறது!

தேசத்தையே கூடையில்
சுமக்கும் எங்களின்
இளமையும் வியர்வையோடு
வடிகிறது!

சென்ற மாதக்கடன்
செழித்து வளர்ந்ததில்
இம்மாதச் சம்பளம்
அறுவடையானது!

கடைசிப் பையனின்
காற்சட்டையின் பின்புறம்
கண்ணைத் திறந்து
பார்க்கையில்
கவலையாய் இருக்கிறது!

மகளின் காது ஓட்டையில்
கம்மளாய் இருந்த
மிலாறு குச்சியும்
மெலிந்து போய் விட்டது !

சம்பளத் துண்டை
சரிப் பார்க்கையில்
நாளைய பொழுது
நரகமாய் தெரிகிறது !

அட்டனில் நடந்த
ஆயிரம் ரூபாய் சம்பளப் போராட்டம்
அமுலுக்கு வர
ஆறுமுகனை வேண்டுகின்றேன் !

ஆங்காங்கே
அறுந்துப்போன - என்
வாழ்க்கைக் கயிற்றை
இந்த மாதச் சம்பளத்தில்
எதை இழுத்து
முடிச்சிப் போடுவேன் !

நினைத்துப் பார்த்தால்
இறப்பரைப் போல்
என் சோகம்
எத்தனை நீளமாய்
இழுபடுகிறது !

இம்மாத சம்பளத் துண்டு
என்னைப் பார்த்து
ஜாடையாய் சிரிக்கிறது !

மனம் வீட்டு கந்ச்ப்பாம்

சுமணசிரியின் அப்பாவுக்கு
நினைவு தின அன்னதானம் !

“வரேன்பாங்” என்று
வாய்விட்டு அழைத்தான்
வாசற்படி எட்டிகைவத்தேன் !

உள்ளே..

தமிழ் விரட்டிய சீருடை சிப்பாய்கள்
உயிர் போன உருவங்களாய்-சுவர்களில்
ஊஞ்சலாடிக் கொண்டிருந்தார்கள்

உட்கார்ந்தேன் !
சர்க்கரை அதிகமான தேநீருடன்
“பொண்ட” என்று
பழைய படக் கோர்வை
ஒன்றைக் காட்டினான் !

ஒவ்வொரு தாளாக
உருட்டிய போது
“இது பதினைந்து வயதில் நான்”
என்றான் !

சர்க்கரை கூடிய தேநீர்
இலேசாய் கசந்தது
அன்று 1982 இல்
பள்ளிக்கூடம் போகயில - என்னை
கோணி ஊசியால் குத்திய
சுதுபண்டா மகனா நீ !

பரவாயில்லை
துவேஷப்பேய் விரட்டப்பட்டவனாய்
தூய்மையான தமிழ் பேசுகிறான் !

பழைய பகை மறப்போம்
என்று எண்ணிய போதே....
அவன் சின்னமகன்
என் தலையில் விளையாட்டுத்
துப்பாக்கியால் சுட்டான்
விபரீதம் ஏதுமில்லை !

அடுத்த ஆயுதப் படைக்கு
தன் மகனை தயார் படுத்துகிறானோ?

நானும் என் மகனுக்கு
விளையாட்டுத் துப்பாக்கி ஒன்று....
வேண்டாம், வேண்டாம்

நண்பா !
உன் மகனுக்கு ஒரு
குரங்கு பொம்மை வாங்கிக் கொடு !

விலங்குகளுக்கு
மட்டும் தான் - இங்கு
மொழி, மதச் சண்டையில்லை

நண்பா விளையாட்டுக்குக் கூட
துப்பாக்கி தூக்கும் கலாசாரத்தை
துடைத்தெரிந்து விட்டு
மலர்ந்த மனித நேயம்
மரித்துப் போகாமல்
மனம் விட்டு நேசிப்போம்.

வரென்பாங் - சிங்கள மொழியில் வா என்ற தமிழ்ப் பதம்
பொண்ட - சிங்கள மொழியில் குடி/அருந்து என்ற தமிழ்ப் பதம்

தடம் மாநிய தளர்கள்

கோட்டை புகையிரத
நிலையத்துக்கு முன்னால்
செருப்புக் கடையில்
வெறுப்புடன் நிற்கும்
போதுதான் புகிறது
வாழ்க்கையில் - நான்
நிரப்பாத நாட்கள் !

“வாங்க அம்மா
விலை குறைவு, எடுங்க
இன்னும் குறைச்சித் தாரேன்”
என்று
நா(ன்) ய் குரைப்பது போல
குறைவான சம்பளத்தில்
குடும்ப நிலமையை
நினைக்கையில்
குளிர்காய்ச்சல் வருகிறது !

ஈக்கில் குச்சியாய்
இளைத்துப்போன
அம்மாவின் இருமல் சத்தம்
குறைவதாய் தெரியவில்லை
மருந்து வாங்க இந்த
மாதச் சம்பளம் போதுமா?
என் காற் சட்டை
தையல் பிரிந்து
புதிய தேர்வுக்கு
விண்ணப்பம் கொடுக்கிறது !

இத்தனை சுமைகளையும்
 சுமக்கத்தானே - அப்பா
 படி படி என்று
 அரைச் சாப்பாடு சாப்பிட்டு
 எனக்காக அழித்த
 அத்தனை காசும்
 நரி தின்ற கோழியாய்
 நண்பர்களோடு கரைத்த நாட்களோடு
 நாசமாய் போனது !

வாழ்க்கைத் தேரை
 இழுத்துப் போகும் வடமல்லவா
 கல்வி !
 புரியாமல் திரிந்த
 பழைய நாட்கள்
 பல்லைக் காட்டி
 பரிகாசிகின்றன !

அன்றைய பள்ளிக் கூட நாட்கள்
 ஆயுர்வேத மருந்து போல
 அத்தனையும் கசப்பாகத்தான்
 தெரிந்தது !
 எதிர்காலம் தெரியாமல்
 திரிந்த போது - “காலத்தை
 வீணாகக் கழித்தால்
 கூட்டிப் பெருக்கும் போது
 கண்ணீர் தான் மிச்சமாகும்” என்று
 கணக்கு வாத்தியார்
 சொன்னது
 இப்போது தான் புரிகிறது !

ஓவியமாய்

சிவனே..னு நான் வாழ
சிவன் எனக்கு அருள வில்லை

சீவி முடிந்த கொண்டையில்
பூ முடிக்க யாருமில்லை

என் வயதை உருட்டிக் கொண்டு
வரும் காலம் ஓடிடுமோ?

பருவத்தில் பெருத்த தேகம்
உருவத்தில் சிறுக்கிறதே

உடுத்திய ஆடை கூட உடலோடு
ஒட்டிக்கொள்ள மறுக்கிறதே!

காலடி ஓசை ஒன்று
காதோரம் கேட்கிறது
திரும்பிப்பார்த்து - கண்கள்
திசை எங்கும் அழைக்கிறது

பித்தளை குடத்துக்காக -என்னை
பெண்பார்க்க யார் வருவார்?

கழுத்தில் தொங்கும் தாயத்தும்
எனக்கு தாலியாய் மாறாதோ?

வெடித்திருக்கும் சுவர்போல
வாழ்க்கை விரிசல் வந்து
விழுந்திடுமோ!

அம்மி மிதித்து
அருந்ததி பார்க்குமுன்னே
மம்மியாக நான்மாறி - என்
மாதவிடாய் நின்னிடுமோ

காதல் வசப்பட்டிருந்தால்
காவியமாய் ஆகியிருப்பேன்
இப்போ காய்ந்துபோன
உடலோடு ஓவியமாய்
நிற்கிறேனே!

ஓவியம்

உ. அருள்

அந்த வாணம் !

ராத்திரி குளிருக்கு
பூம் போர்த்திக்கொள்ள
கலர் கலராய்
கம்பளி விற்கிறதா... ?

பனித்துளி

தொலைந்துபோன சூரியனை
விடிய விடிய
விளக்குப் பிடித்து தேடிய
நட்சத்திரங்களின்
வியர்வைத் துளியா...?

நீலா

அணைந்து போன
சூரியனின்
அடி நெருப்பா
அந்த நீலா ... ?

படிச்சுவக நிமிர்த்துவாக !

ஆண்டவனே சொன்னாலும்
அசட்டை செய்பவக
நான் சொன்னால் மட்டும்
நடத்தவா? போறாக!

கட்டுக் கட்டா பணமிருந்தா
கட்டளைய கேட்பாக... நான்
கட்டி வைத்த புத்தகத்தை
கணக்கெடுத்தா பார்ப்பாக ...!

சுரண்டிப் பிழைச்சாலும்
சொல்லுவதைக் கேட்பாக - நான்
வருந்தி உழைத்த காசில்
வாழ்வதையா மதிப்பாக... !

படித்தவரைக் கண்டாலும்
பார்க்காமல் போறவக... !
பணப் பேய்களைத் தான்
பெருசா நினைப்பாக...

யோசிக்க அறிவிருந்தும் - நம்மில்
வாசிக்க தெரியாதார் பின்
யாசிக்கும் நம்மவரை
யாரு வந்து திருத்துவாக... !

அடுத்த தலைமுறையை
அக்கறையா படிக்க வச்சா
அவக நம்ம மலையகத்தை
ஆப்பு வச்ச நிமிர்த்துவாக.... !

உனக்கும் முடியுமடா ...

ஒவ்வொரு கனிக்கும்
தனித்தனி
சுவையுண்டு
உனக்கும் வாழ
ஒரு வழியுண்டு
உனக்குள்
உன்னை நீ
கண்டுபிடி !

கண்ணுக்குத் தெரிந்த
காகிதம் எல்லாம்
படி
யாருக்கும் தெரியாத
ஒன்றை
கண்டுபிடி !

நீயும் விஞ்ஞானிதான் !
முடியும் என்று
முதலில் நினை - உன்
நினைவுகள் உன்னை
நிமிர்த்துமடா !

உன் கனவுகள்
நாளை பழிக்குமடா !

உனக்குள் ஒரு வித்தை
ஒளிந்திருக்கும்
உருவி எடு - அது
போர் வாளாய்
வரும் போது
புளுதிகள் கிளப்புமடா !

யாருக்கும் போக
ஆண்டவன் வழி
வெட்டி வைக்கவில்லை !
நீ போகும் ஊருக்கு
நீயே வழி வெட்டு !

உனக்குள் ஒரு
அவநம்பிக்கை - உனக்கே
குழி வெட்டும்
அதற்கு நீ
தலை வெட்டு

பழைய சோறாக
இருக்காதே !
புதிய நெல்லாய் இரு...
நெல் கூட
வெந்தால் தான்
சிரிக்குமடா !
ஒதுங்கி நின்றால்
உன்னை ஊர் பார்த்து
சிரிக்குமடா !

விஞ்ஞானத்தால்
ஏற்றப்படாத சில
விளக்குகள் இருக்கிறது
தேடி ஒரு
திரி போட்டு எரி !

முயற்சி செய்
இகழ்ச்சி வந்தால்
அதற்காக சிரி
உனக்குள் இருக்கும்
தாழ்வு மனதை
உரி

உனக்கென ஒரு
ஏணி இருக்கும்
அதில் ஏறி
தடைகளை நீ தகர்த்து !

வெற்றியின் விளிம்புக்கு போ
உனக்கும் முடியுமடா..
அப்போது
உன்னைப் பார்த்து - சிரித்த
ஊரைப் பார்த்து
நீயும் ஒரு முறை சிரி !

மனநிலைக்கு மரங்கள்

மரம் பேசுகிறது !

ஐயா பெரியவரே... !
ஐந்து பேரைக் கூட்டி வந்து
அடி நீரை விட்டாலும்
தளிர்விட எனக்கு
துளிகூட உயிரில்லை !

எட்டிப் பாருமையா
என்னைத் தெரிகிறது?
எத்தனை நாள்
என் அடியில் அமர்ந்து
ஓய்வெடுத்துப் போயிருப்பாய் !

இப்போது - நீ
ஒண்ணுக்கு விடத்தானா? - நான்
ஒதுங்கி நிற்கிறேன் - நீயும்
என்னைப்போல ஆவேனு
அன்னைக்கே தெரியுமையா !

உச்சி வெயிலடிக்க
குச்சி மரத்தடியில்
குளிர்காய வந்தீரோ ?

நொண்டி நொண்டி வந்தவரே-உன்
சண்டித்தனம் எங்கே ?
ஆட்டமாய் ஆடிய நீ
அசந்து போய் நிற்கிறீரே !

உனக்கு குடை பிடிக்க
எனக்கு முடியாது !

அங்கே ஒரு மரமிருக்கு
கிளையெல்லாம் இலையாக
குடை பிடிக்க அது இருக்கு !

பழுத்த இலை விழுந்து - கீழே
பஞ்சி மெத்தை போலிருக்கு
கொஞ்சி விளையாட
குரங்கு இரண்டு வைச்சிருக்கு !

பிஞ்சை கொத்தித் தின்ன
குருவிக்குஞ்சு நாலிருக்கு
அதிலெறி ஆட்டம் போட
அணிப்பிள்ளை ஆறிருக்கு !

வீடு செழிப்பானா
உறவெல்லாம் விளையாரும்
வீடு கூடாச்சே அதனால
வேறு மரம் போயிருச்சே !

உனக்கு முடிந்தா
பெட்டி உருவெடுத்து உன்
பிணந்தூக்க நான் வருவேன் !

இப்போ
எனக்கு முடிஞ்சிருச்சே - என்ன
தூக்க யாரு வருவா?

உறவுகள்

என்னால்
அறுத்தெறிய முடியவில்லை
என்னைச் சுற்றி பல
முள் வேளிகள் !

ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றேன்
அதில் - என்
வேகத்தை விட
விபத்தைத்தான் அதிகம் ரசிக்கிறார்கள் !

எனக்கு
நடக்கவே முடியவில்லை
என் வீட்டு வாசற்படியில்
எத்தனை சோடி செருப்புகள் !

நடக்கின்றபோது
அத்தனைக்கும் வெறுப்புகள் !

பட்டாடை உடுத்தியிருந்தபோது
பொன்னாடை போர்த்தியவர்கள்
நிர்வாணம் ஆனால்
கோவணமும் தராதவர்கள் !

சிலருக்கு உறவுகள்
உடைந்துபோன சிறகுகள்
விழி மூடும் வரை
வரும் இந்தக் கனவுகள் !
குழி மூடும் வரை
வரும் இந்த உறவுகள்தான் !

இராஜ்நாமா

கமிட்டி உறுப்பினர்களில்
கௌரவமான பதவி எனக்கு
ஆனால்
பதவிக்கு மட்மே
பணி ஏதுமில்ல !

கூப்பிட்டால் மட்டும்
போய் குந்தியிருக்கவேண்டும் !

கைகட்டி இருப்பதை
கௌரவமாக நினைக்கும்
சில உறுப்பினர்கள் !

வேலை நடக்கும்
விபரம் கேட்கக் கூடாது !

மற்றவர்களைப்போல்
மடிந்து உட்கார்ந்து
மௌனமாய் இருக்க
என்னால் முடியவில்லை

அவர் சொன்னால்
அத்தனையும் சரி என்று
ஆமோதிக்க என்னால்
முடியவில்லை !

பணத்துக்கு முன்னால்
பதவி ஊனமாய்
பார்க்க அசிங்கமாய் !

நாலு பேருக்கு மத்தியில்
நிர்வாணமாய் நிற்பது போல்
என் மனம்
பதை பதைத்தது !

காரிய தரிசி பதவி வேண்டாம் !
கழற்றி எறிய
கடிதம் அனுப்பினேன் !

கூடி ஆலோசிக்க ஒரு
கூட்டம்
ஏற்க மறுத்த
ஏழு உறுப்பினர்களும் விலகிப்
போகட்டும் என்று
பொறுப்பாளரும் அவர் வாலும் !

கமிட்டியின் கடமை,
உறுப்பினர் ஒத்துழைப்பு,
கூடி முடிவெடுப்பு, கொள்கை வலு,
வேலைத்திட்டம் - எல்லாமே
சேர்ந்து பேசி
முடிவெடுக்க வேண்டும் என்று
எழுந்து பேசினேன்.

என்ன கதைக்கிறார் “முட்டாள்”
இவர் என்று
முடிவு கட்டினார் மூத்தவர்
என் இராஜினாமா கடிதம் மட்டும்
இரகசியமாய் இருக்கிறது !

மலையகம் சீதை

படைத்தவனுக்கே ...
பார்த்தாலும் அடையாளம்
தெரியாத மலையகச்
சீதை நான் !

எனக்கு ஜனகன்
சரியில்லை - இந்த
மார்கழி முடிந்தால்
என் வயதும்
முப்பத்து ரெண்டாகிறது !

என் இளமையை
எந்தத் தேயிலை மலையில்
தேடுவேன் !

கூடை சுமந்து
கட்டையாய் போன
கூந்தலில்
எந்தப் பூக்களைச் சூடினாலும்
எடுப்பாக இல்லையே !

பூக்களைச் சூட
பொய் முடி தேடி
எனக்கு போகுமிடம்
தெரியலையே !

என் வீட்டில்
 இரசம் போய் இருப்பது
 நானா ?
 இல்லை - என்
 வீட்டுக் கண்ணாடியா?
 விளங்கவே இல்லை !

எந்த இராமனும்
 எனக்காக
 வில் முறிக்க இதுவரை
 வரவே இல்லை... !

என் வாழ்க்கைத்துணைவன்
 இராமனாக இல்லாவிட்டால்
 பரவாயில்லை !

ஒரு
 இராவணனையாவது கண்டால்
 எனக்காக கொஞ்சம்
 கேட்டுத்தான் பாருங்களேன் !

ஊர்யம் ஆகுமா?

எங்களைப் பார்க்காமல் போன
பழைய முகங்களை
காணவில்லை !

எந்தத் தூரிகை கொண்டு
பல் துலக்கினார்களோ ?
பளிச்சென்று சிரிக்கிறார்கள் !

புதிதாகப் போட்டிருக்கும்
முகமுடிகளோடு
முகம் காட்ட மறுக்கிறார்கள் !

போனமுறை மாதிரி இல்லையாம்
புதுப்புதுத் திட்டம்
வைத்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள் !

கொழுந்து கூடைச் சமந்து
ஜீவியம் நடத்தும் - எங்களை
எந்தக் கூடையில்
கவிழ்க்கப் போகிறார்களோ?

ஓட்டை லயத்தில் வாழும்
எங்களின் ஓட்டைப் பிடுங்க
படை எடுத்து விட்டார்கள் !

நம்மைக் கும்பிடும் இவர்கள்
நாளை நாம் கும்பிட்டாலும்
குறை தீர்ப்பார்களா !

போன முறை நடந்த
தவறுகள்
தெரியாமல் நடந்து விட்டதாம்
திருத்திக் கொள்கிறார்களாம் !

நம்பிக்கை
கண்களைக் கொடுத்து
பார்வையை பிடுங்கியவர்கள்
பார்க்கப் பாவமாய் இருக்கிறது !

பரவாயில்லை
ஒட்டுப் போடுவோம்
நம்மை பார்க்காமல் போனால்
இன்னொரு கட்சியிருக்கும்
அங்காவது ஒருவோம் !
இப்படித்தானே வாழ்க்கை !

அப்படியே போனாலும்
அங்காவது காரியமாகுமா ?

நினைவுகள்

மனதில்
கறை படிந்து போனது
கழுவிக்கொள்ள முடியவில்லை !

தூக்கத்தில் கூட
துடைத்துப் பார்க்கிறேன்
உன் நினைவுகள்
சாயம் போகவில்லை !

நீ விதைத்த
நினைவுப் பயிர்கள்
இன்னமும் அறுவடையாக வில்லை !

புத்தகங்களை
புரட்டிப் பார்க்கிறேன் -உன்
நினைவுகளைத் தவிர
எதையுமே வாசிக்க
முடியவில்லை !

உன் நினைவுகளை
கொன்று விட்டேன் !
பிணமான உன் நினைவுகளை
புதைக்க ஒரு
புதை குழிதான்
கிடைக்கவில்லை !

25-05-2000 அன்று சூரியன் FM வானொலியில் சமூக சீர்திருத்த கவிதைகளை அதிகம் எழுதியவர் கண்ணதாசனா ? வைரமுத்துவா என்ற தலைப்பில் வைரமுத்துவே என ஒலிபரப்பப்பட்ட எனது கவிதை

வைரமுத்துவே ..

ஐயா வைரமுத்து ... !
 ஆயிரம் சொல்லடும்
 தமிழில் முத்துக்குளித்து
 சொற்கள் எடுத்து
 சமூகத்தை சீர்திருத்த
 கவிதையில் ஆயுதம்
 தயாரித்தவர்
 நீங்கள் தானய்யா ..!

அந்தந்த வயதில்
 எந்தெந்த செயலென்று
 சொன்னதெல்லாம்
 எவரும் படிக்கலயோ ?

தூண்டிலில் சிக்கவில்லை
 ஆனால்
 இது கற்புள்ள கருவாடு
 என்று
 முதிர்கன்னிக்காக
 அமுதவரே - நீங்கள்
 என் கற்பனையின்
 திறவுகோல் !

தமிழுக்கு நிறமூட்டி
 ரத்ததானம் செய்தவரே !
 ஏன்டியம்மா குத்த வச்ச - என்று
 மூத்த குடியாள் புலம்பயில
 என்
 மூச்சி திணறுதய்யா !

புறம் போக்கு நிலத்தில்
 கூடு போல வீடு கட்டி
 குடியிருக்கும் வேளையில...
 கூடு இடிக்கவந்த
 சர்க்காரு ஆளுகிட்ட ...
 ஏழைத்தாய் புலம்பயிலே
 என் மனசுதான்
 இடிஞ்சதையா !

கண்ணதாசன் தான்
 சமூகத்தை சீர்திருத்த
 கவிதைகளை
 அதிகம் பாடியதா...
 யாரும் சொன்னாக்க
 அந்தத் தீர்ப்பையெல்லாம்
 திருத்தி எழுத வேணுமையா !

சத்தியமா...
 சொல்லுரே
 சமூகத்தை சீர்திருத்த
 பாட்டிலும் ஏட்டிலும்
 வைரமுத்து
 பாடாத கவியில்ல - அதை
 படிச்சவுக சொல்லுங்க ... !

தம்முக்கு வருத்தம்

முதுகு வலி
முழு உடம்பையும்
விழுங்கி - ஏப்பம்
விட்டுக் கொண்டிருந்தது !

நான்
தேடிப் போன
வைத்தியரெல்லாம்
தெரிந்த மருந்தெல்லாம்
கொடுத்தார் !
மருந்து முடிந்ததும்
மறு நாள் மீண்டும்
மரண வலி !

குனசேகர சிங்கள வைத்தியர்
கைராசிக்காரர்
கைப்பாட்டால் - வலி
காணாமல் போகும்
என்றார்கள் !

தேடிப் போனேன்....
தெரிந்த மொழியில்
தவிப்பைச் சொன்னேன் !

“தேரின” என்றார்
என் வருத்தத்தை
தெரிந்த சிங்களத்தில்
தொட்டுத் தொட்டுச்
சொன்னேன் !

மருந்து கொடுத்தார்
டசின் கணக்கில்
தங்க நிறத்திலெல்லாம்
மாத்திரைகள் !

வேளை தவறாமல்
விழுங்கினேன்.
முதுகு வலி மார்புக்கு வழி
மாறியது !

மறு வைத்தியரைப் பார்த்து
மாற்றத்தைச் சொன்னேன் !

எந்த மடையன்
மருந்து கொடுத்தான் - என்று
குனசேகர வைத்தியருக்கு
குறை சொல்லி
இவர் கொடுத்த
அத்தனை மாத்திரைகளையும்
அள்ளி விழுங்கினேன் !

அப்படியும்
வலிக்கு என்னை விட்டுப்போக
வழி தெரியவில்லை !
வைத்தியரிடம்
என் வலி(ச்) சொல்ல - எனக்கு
மொழி தெரியவில்லை !

இப்போது - என்
தமிழுக்கு வருத்தம் !
உங்கள் ஊரில்
ஒரு தமிழ் வைத்தியர்
இருந்தால் - எனக்கு
தகவல் அனுப்புங்கள்....

தமிழில்
தெளிவாகச் சொல்லி
என் வலி தீர்க்க - ஒரு
வழி சொல்லுங்கள் ... !

மாணவர்களே...
தெளிவாகக்கற்று
நீங்களாவது
தமிழ் வைத்தியராகுங்கள் ...!
தமிழர்கள்
தாங்கள் வருத்தம்
தீர்த்துக் கொள்ளட்டும்... !

(தேறினன - புரியவில்லை என்று தமிழில் பொருள்படும்)

கண்ணக்டுள்ள புலக்ட்டுருக்கேன் !

செத்தாலும் நீ
என்னோடு சேர்ந்துதான்
வாழறப்பா !

அன்று
முளைக்காமல் - மனதில்
முள்ளாய்க் கிடக்கும்
நினைவுகள் - இன்று
முடிச்ச அவிழ்க்கும் போது
மனசு கொஞ்சம்
முழுசாய் வலிக்கிறது !

சொன்னால் புரியாது -நீ
செய்த கூத்தால -நான்
செத்துப் பிழைச்சிருக்கேன் !

உங்கள் சொந்த மனம்
மாறியதால் - நான்
சோகத்தில் திளைத்திருக்கேன் !

செருப்புக் காலோட - நான்
சென்மேரிஸ் போகயில
செவளமாடு ரெண்டு கட்டி
“புல்லறுத்துப் போட்டாத்தான்
பொழப்பு நடக்குமினு
உடம்ப
புண்ணாகப் போகவிட்ட ...

கட்டு கட்டாய் புத்தகத்தை
கையிருக்கில் சுமந்து
கமரால மலையோட
கால் நடையாய் போகயிலே!
சுதுபண்டா மகன் - என்னை
சுருக்குன்னு குத்திட்டாப்பா!

புத்தகத்தை பறிகொடுத்து
பிழைத்தால் போதுமுனு
“ஓடும் நாயைக் கண்டால்
துரத்தும் நாய்க்கு தொக்கான கதையாக”
அவன் துரத்த நான் ஓட
ஒன்பதாம் மலையோரம்
ஒரு கல்லை நானெடுக்க
அவன் ஓட நான் துரத்த !

நாலு நாள் காய்ச்சல் என்று
கட்டடிச்ச கதை யெல்லாம்
கடவுளுக்குத் தான் தெரியும் !

1983

ஜூலை கலவரத்தில் -தமிழ்
ஜனமெல்லாம் ஓடியிலே
தகரப் பெட்டியில
தங்கப் பவுணோட பவுணாக
என் பள்ளிச் சீருடையை
பாதுகாப்பா பாரைக்கடியில்
பதுக்கி வைக்க

பனிக்குளிரில் நனைந்த
தகரப் பெட்டி துருபிடிச்சி
சீருடையும் சிகப்பாச்சு !

அம்மா
அரைக் கட்டி சோப்பு வாங்கி
அழுத்தித் தேய்க்கயிலே
அது கிழிஞ்சி நூலாச்சு !

வறுமையில் பாதி நாள்
வாழ்க்கை வெறுக்கயிலே
புத்தகத்தை நானெடுக்க
பிடிக்காமல் போயிருச்சு

பத்தாம் வகுப்பு படிக்கயிலே
படிப்பருமை புரியாமல்
பாதிப் புத்தகத்தை
நெருப்பு வைத்து - நீ
படிச்சென்ன கிழிச்சேனு
பாதியிலே நிறுத்திட்டப்பா !

சண்முகநாதன் சேர்மட்டும்
என்னை சரியாகப் புரிந்து கொண்டு
“உன்னால் முடியும்” என்று
ஒரு வார்த்தை சொல்லலன்னா
நான் உருப்படாம போயிருப்பேன் !

சித்தப் பிரமையிலே நீங்க
சிதைந்து போகாம
சிரத்தையோடு என்னை
சீராக படிக்க வைத்திருந்தா
வாய்க்கு வராத
வார்த்தையெல்லாம் நானெழுதி
இன்னொரு கைவரமுத்து
ஆயிருப்பேன் !

நடக்காத பழைய கதை
ஆனாலும்...

செத்தாலும் என்னோட
சேர்ந்துதான் வாழறப்பா !

குழிக்குள்ளே போனாலும்
விழிக்குள்ளே வாழறப்பா !

மண்ணுக்குள்ள உன்ன
புதைக்கவில்லை - என்
கண்ணுக்குள்ள புதைச்சிருக்கேன் !

நடிகர்கள்

அரசியல் அரங்கில்
அம்சமாய் வேஷம் போட்டு
ஏன் இப்படி
விளங்கியும் விளங்காதவர்கள்
போல் நடக்கிறீர்கள் !

உங்களுக்கு வேஷம் போட
அரிதம் கொடுத்து விட்டு
மோசம் போனவர்கள்
நாங்கள் தான் !

வென்றெடுக்க முடியாமல்
கொன்றொழித்த கூத்தும்
பார்த்ததுதான் !

கதா நாயகர்கள்
கூடி விட்டார்கள்
பார்வையாளர்களான
நாங்கள்
உங்கள் நட்புப்
புரியாமலே
கைதட்டிக் கொண்டிருக்கிறோம் !

என்ன செய்ய?
எண்டனாவை (Antenna)
எந்தப் பக்கம் திருப்பினாலும்
எங்கள் உழைக்கும் வர்க்க
சங்கத் தொலைக்காட்சி
தெளிவாக இல்லையே !

கனவுதானோ !

எங்களை

ஞாபகம் இருக்கிறதா ?

மீரியபெத்தையில்

மிச்சப்பட்டவர்கள்

எழுநூறு நாட்களாய்

முகாம் மூலையில் முடங்கிக் கிடக்கிறோம் !

உலகத்தினர் கொடுத்த உதவியில்

ஊரையே மாற்றியிருக்கலாம்....

எங்களுக்கே வக்கில்லை - இதில்

ஏழு பேர்ச்சஸ் காணியில்

எல்லோருக்கும் வீடாம் !

இது நாங்கள் லயக்காம்பராக்களில்

விழித்துக்கொண்டே

காணும் கனவுதானோ?

இந்தக் கனவை விதைத்தவர்கள்

எவரையும் காணவில்லையே... !

அவர்கள் உங்கள் ஊர்பக்கம்

உலாவித் திரிந்தால்

வீட்டுறுதி உண்மைதானா? - என

ஒரு வார்த்தை கேட்டுப் பாருங்கள்... !

தொலைந்த சுவர்க்கம்

ஓட்டை லயக் கூரையில்
கொடி பறக்கும் போதெல்லாம்
உங்கள் சுவர்க்கம்
தொலைந்து போகுமென்று
நினைத்துக்கூட
பார்த்திருக்க மாட்டீர்கள் !

நீங்கள் நிவாரணம் கொடுத்த
செல்வந்தர் வீட்டு
ஜன்னல் திரைகளாய்
தொங்குவ தெல்லாம் - உங்கள்
சிரிக்கும் சுவரொட்டிகள்தான் !

ஊரை ஏமாற்றும்
உத்தமர்கள் வீட்டில் - உங்கள்
நிவாரணப் பொருட்கள்
முக்காடு போட்டு
முடங்கிக் கிடக்கிறது !

சந்தா செலுத்தியவர்கள்
கூரைச் சந்துகளை
எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் !

என்ன செய்ய

நாலு பேர் சந்தா செலுத்தும்
சந்துக் காம்பரா கூரைகளின்
சந்துகளை உங்களின்
கறுப்புக் கண்ணாடி
மறைத்து விட்டது !

சந்தாவை சேமித்திருந்தால்
கூரை சந்துகளையாவது
அடைத்திருக்கலாம் !

உங்கள் நினைவுகளில் - சிலர்
ஊனமாகிப் போனார்கள் !

நன்றாகத் தேடிப் பாருங்கள்
நாங்கள் வாழுகின்ற
நரகத்தில் தான்
உங்கள் சவர்க்கம்
தொலைந்திருக்கும் !

பாச எதிரிகள்

அந்தப் புகைவண்டியில்
எதிரெதிரே
சகோதர பாசம்
கூடி விளையாடி
சோறூட்டிய சகோதரியும்
நானும்....
கசந்துபோன மனதோடும்
காரணமில்லாத
கோப முகத்தோடும் !

ரயில் தண்டவாளங்களாய்
பிரிந்து பேசா மடந்தைகளாய்....
காற்று மட்டுமே
எங்களின் தனிமையோடு
பேசிக் கொண்டிருந்தது !

தொப்புள் கொடி
உறவுகள் அருகருகே இருந்தும்
தூரத்துக் கனவுகளாய்
பாச எதிரிகளாய்
பார்க்க அசிங்கமாய்
முகமெல்லாம் முள்ளாய்
உறுத்தியது !

என்னைத் தூக்கி
வளர்த்து துயரப்பட்டவள்
புரிந்து கொள்ளாமல்
பிரிந்து போவது, மனம்
புண்ணாய் வலிக்கிறது !

பிறப்புக்கும் இறப்புக்கும்
உள்ள இடைவெளி
குறைந்து
உடம்புக்குள்ளும் சில
உறுப்புகள் ஊனமாகி
உயிர் உடம்போடு
ஒட்டியிருக்கும் நாட்களின்
எண்ணிக்கையும்
குறைவாகத்தான் தெரிகிறது !

ஒரு மரத்துக் கிளைகள்
வெட்டி வீழ்ந்தாலும்
தழும்புகள் என்ன
தடம்மாறுமா ?

உடன் பிறந்தவளுக்கு - என்
உள்ளம் புரியவில்லை !

உறவுக்கு என்னை
புடம்போட்டுக் காட்ட
தீ ஒன்று தெரியவில்லை !

ஊருக்கு என்னைப் பற்றி
படம் போட்டுக்காட்ட
திரை ஒன்று இல்லை !

எழுதுங்கள் !

பேனையும் தாள்களும்
உங்கள் உழைப்புத்தானே
உலகம் என்ன
உருவில் சிறியதா?
யார் தடுப்பது
எழுதுங்கள் !

தேயிலை மரத்தடியில்
சிக்கிய சிறைப்பறவையா
நீங்கள் ?
தேடித் தேடி உரமிட்டு
எழுதுங்கள்
உயரட்டும் எம் சமூகம் !

ஆதிக்க வெறியர் முன்
வாதிக்கும் நிலை வந்தால்
சாதிக்கும் திறன் வேண்டும் !

வாசிப்பால் எம்மக்கள்
வானத்தை தொடவேண்டும் !

நம் பேனைக்கு - உயிர்
வந்தால்
போர்க்களம் தோற்க வேண்டும் !

துரத்திக் கொண்டிருக்கும் - சில
துயரங்கள்
தூக்கிட்டு தொங்கவேண்டும் !

நம் பின்னே வரும்
சந்ததியும் சாதிக்கும்
சரியான வழி சொல்லி
எழுதுங்கள் !

ஒட்டை விழுந்தது - நமது
கூரைகள் மட்டுமல்ல,
கொள்கையும் தான் !

நம் இளைஞர்கள்
மதுக்கடை மறந்து
மக்கள் உயர்வு எண்ணி
படித்துப் பயன்பெற
பந்தி பந்தியாய்
எழுதுங்கள்... !

அநீதிகள் ஒழிய எடுக்கும்
ஆயுதம் அல்லவா எழுத்து!
வீட்டில் சட்டிப்பானை
உடையாமல் - சமூகத்தை
தட்டி எழுப்புங்கள்
தடை யென்பதில்லை
எழுதுங்கள் ! எழுதுங்கள் !

ஓட்டை விழுந்தது - நமது
கூரைகள் மட்டுமல்ல,
கொள்கையும் தான் !

நம் இளைஞர்கள்
மதுக்கடை மறந்து
மக்கள் உயர்வு எண்ணி
படித்துப் பயன்பெற
பந்தி பந்தியாய்
எழுதுங்கள்... !

அநீதிகள் ஒழிய எடுக்கும்
ஆயுதம் அல்லவா எழுத்து !
வீட்டில் சட்டிப்பானை
உடையாமல் - சமூகத்தை
தட்டி எழுப்புங்கள்
தடை யென்பதில்லை
எழுதுங்கள் ! எழுதுங்கள் !

வேஜமும் சரசமும்

இலங்கை இந்திய
கிரிக்கட் போட்டி

பிறந்த மண்ணில்
விளைந்த உணவுண்டு
வெற்றி பெற்ற எம்மவருக்கு
கை தட்ட முடியாத
வெறுப்புடன் நாங்கள் !

இந்திய மண்ணில்
இன்னமும்
என் பாட்டன் பெயரில்
சொந்த இடம்
கடைசி ஒப்பந்தத்தில்
என் பெயரும்

பிறந்த மண்ணில்
பிடிமண் சொந்தமில்லை
இருநூறு ஆண்டுக்கு மேல்
கடந்தும்
ஏழு பேர்ச்சஸ் காணிக்கு
உரிமைப் போராட்டம் !

மனம் எப்படி
 ஒப்பும் - இங்கு
 அநாதைகளாய்த் திரியும்
 எங்களுக்கு முகவரி
 முழுவதாக இல்லையே !

அதனால் தான்
 தோல்விக்கும் எங்களால்
 துக்கப்பட முடியவில்லை !

வெற்றிக்காக
 விழா எடுக்க முடியவில்லை !
 இயல்பில்லாத !
 உங்கள் நேசம் இல்லாத
 எங்களுக்காக நீங்கள்
 போடும் வேஷம் !

நாயும் நீயும் நீகாக்கை

உன்னைப் போல்
இல்லை நண்பா - அது
ஒரு படி உயர்வுதான் !

ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால்
அதனோடு சேர்ந்து
அமரும் அருகதை கூட
உனக்கில்லை !

கொடுத்ததைத் தின்று
வாலாட்டி நன்றிக் கடன்
செலுத்தும்
வாய் இருந்தும்
உன்னைப்போல்
வஞ்சகமாய் சிரித்ததில்லை!

சந்தித்த போதெல்லாம் - நீ
மனம் கசிந்து பேசிய
மானசீக வார்த்தையின்
மயக்கத்தில் நான் !

நீ.....
என் வியாபாரத்தில்
நீ விரல் விட்டு
விளையாரும் போதும்
வெகுளியானேன் !

என்னோடு
 ஒரே தட்டில்
 உணவு அருந்திய நீ
 எப்படி துரோகியானாய் ?

பழைய தட்டில்
 போட்டதைத் தின்று - என்
 வீட்டை காக்கிறது
 அது விலங்கில்லை
 விசுவாசி !

ஆனாலும்
 நட்பு எனும்
 நூலில் நான்
 புரட்டிப் படிக்காத
 புதுப் புது வரிகளை
 புகட்டிய உனக்கு நன்றி !

நண்பா....
 நீயும் நாயும்
 நிகரில்லை - அது
 உன்னை விட ஒரு படி
 உயர்வுதான் !

என் அப்பாவுக்கு ...

கண்ணப்பர் பூசையில்
கண்ணீருடன் கேட்கிறேன்
கருத்து ஒன்று சொல்லுகிறேன்
கவனமாய் கேளுங்கள் !

கடவுளுக்கு கண்ணையே
கொடுத்தானே கண்ணப்பன் !
எங்களுக்கு நீங்கள்
நாளா விடியும் என்ற
நம்பிக்கையாவது கொடுங்கள் !

பழைய கோயிலைச் சுற்றி
கிட்டி அடித்து
கொஞ்சி விளையாடிய
கூத்தெல்லாம்
கோபுரம் எழுந்ததில் இருந்தே -
காணாமல் போயிடிச்சே !

நினைச்சால் நெஞ்சு வலிக்குதப்பா
சின்னவன் சொல்லுறேனு
சீறாதீங்க....!
“கருத்தா சொல்லுறே” என்று
காதைதிருகாதீங்க !

நீங்க ஒத்துப்போனா
ஒன்னும் குறைஞ்சிடாது
சிறுவர்கள் நாங்க
செத்துப் பிழைக்கிறோம்...

வருடத்தில் ஐந்து நாள்
வரும் ஆடிப் பூசைக்கு
வீதியோரம் விற்கும்
பழைய காற்சட்டை வாங்கி
பூசைக்குப் போட்டு
புழுதியோடு புரண்டு விளையாடி
பூரிச்சுப் போவோமே !

பெரியவங்க உங்களுக்கு - அதுகூட
புடிக்காம போச்சே அப்பா !

அத்தனையும் நனைச்சா எனக்கு
அழகை வருதப்பா !

விளையாட்டுப் போட்டியில
வேகாத பணிஸ் கடித்து...
பலூன் உடைத்து
சின்னப் பசங்கள் எல்லாம்
ஒன்றாய் கூடி ஓடி விளையாடி
சிரித்து மகிழ்வோமே...
உங்களின்
உருப்படாத கதையால - ஊருக்குள்
ஒன்னுமே நடக்கலயே!

சாமி (தி) யின் பெயரைச் சொல்லி
சனமெல்லாம் விளையாட - இந்த
பூமி பொறுக்கலயோ - அது
புதுசா வெடிச்சிரிச்சே
சாகத்தான் போறோம் என்று- நம்ம
சனமெல்லாம் ஓடியில
சாமி எங்கோ போயிடிச்சோ - என்று
சரியா தெரியலப்பா !

பொதுவாகக் கேட்கிறேன்
போனதெல்லாம் போகட்டும்
பொதுக் கூட்டம் கூடி
பொறுமையாகப் பேசி நிலையாக வாழ
நியாயம் ஒன்று செய்திருங்க !

ஆறாம் மலை இடிந்து நம்மை
அப்படியே மூடுமுனு
எல்லோரும் சொல்லுறாங்க ...
அது வரைக்கும் நாங்க
அமைதியா வாழ்வோமே.....

வேண்டாம் என்றால் சொல்லுங்க
நான் வேறாய் போயிருறேன் !

பொதுவாக கேட்கிறேன்
போனதெல்லாம் போகட்டும்

வாண் விழா

அந்தக்
கல்விக்கூடம்
கலை கட்டிப்போய்
ஒலி பெருக்கியில்...
“படித்தவன் பாட்டெல்லாம்
சபையேறுமா !
கல்வியா, செல்வமா என்று
கத்திக் கொண்டிருந்தது !

செல்வந்தர்களுக்கு
மட்டும்
சிறப்பு அழைப்பும்
செங்கம்பள வரவேற்பும் !

கலையும் கூத்தும்
கலைவாணி அருளால்
கலை கட்டியது !

சிறப்பு அதிதியான
செல்வந்தரின் சொற்பொழிவு
பேசினார்....
“எனக்கு பேச வராது
அழைத்தற்கு நன்றி என்றார்”

ஒலி வாங்கி அவரின்
மொழி வாங்கி
காறித் துப்பியது !

கலைவாணி அருளால்
கலைமாணிப் பட்டம்
பெற்றவர்கள்

கடைசி வரிசையில் நின்று
கரகோஷம்
செய்தார்கள் !

நல்ல வேளை
விழாவுக்கு வாணி
வரவில்லை
வந்திருந்தால் !
வீணையை வீசி விட்டு
வெளியே போயிருப்பாள் !

செல்வந்தருக்கும் புரியவில்லை
கற்றவர்கள் தான்
கௌரவமானவர்கள் என்று !

கற்றோருக்கும்
கரிசனம் இல்லை
கல்வியில் உயர்ந்தோரை
கௌரவிக்க
வேண்டும் என்று !

ஏன் ?

நல்லாத்தான்
 பேசுறீக....
 நீங்கள் போட்ட
 மேடை
 நாக்கு உங்களுடையது
 ஆனால்,
 வாக்கு எங்களுடையது
 என்பதை மட்டும்
 ஏன்
 அடிக்கடி
 மறந்து போறீக..... !

நீங்கள்
 எங்கள் கூட்டத்தைத் தவிர
 எந்த சபையிலும்
 எழுந்து பேசியதாய் செய்தியில்லையே...
 ஏன்....
 அங்கு கோஷம் போடவும்
 மாலை போடவும்
 நாங்கள் இல்லை
 என்பதாலா ?

ஸ்பிரிங்வெளி தோட்டத்தில்

என்
 இருபத்தொரு வயதில்
 இதயம் தொலைந்துபோனது
 அந்த “ஸ்பிரிங்வெளி”
 தோட்டத்தில் தான் !

பசுமை போர்த்திய
 தேயிலை பூமியில்....
 கிழிந்துபோன
 காகிதத் துண்டுகள் போல
 சில பிளவுகள் !

மரண அபாயத்தில்
 மக்கள்
 வெடித்துக் கிடக்கும்
 சுவர்களின் கூட்டுக்குள் !

மீரியபெத்தை போல்
 மரண ஓலங்கள்
 மறுபடியும் ஒலிக்குமோ?

நினைத்துப் பார்த்தாலே
 நெஞ்சம் நெருப்புப் பிடிக்கிறதே !

பக்கத்தில் - சில
 பள்ளிக் கூடங்களை
 தயாராக வையுங்கள்

அகதிகளுக்கு
 அடைக்கலம் கொடுக்க நேரலாம் !

சங்கத் தோழர்களே !
 உலர் உணவுப் பொருட்களை
 உங்கள் வீடுகளில்
 களஞ்சியப் படுத்தாங்கள் !

நாளை
 உதவும் கரங்கள் என்று
 உங்களுக்கு பெயர் கிடைக்கலாம்

அவர்களின் வாழ்வுக்கு
 வசதி செய்ய முடியாத நீங்கள்... !
 சாவுக்காவது வந்தழுங்கள் !

மண் சரித்திரம் தெரிந்தவர்கள்
 சரியும் என்கிறார்கள் !

நம் மக்கள்
 சரித்திரம் தெரிந்தவர்கள்
 சாகட்டுமென்கிறார்கள் !

கூலிக்கு மாரடிக்கும் கூட்டங்கள்
 இனி வேலிக்கு நிற்குமா ?

சூரிய உதயம்

சூரியன்
இரவில்
இரத்த ஆற்றில்
குளித்து விட்டு
தலை துவட்டாமல்
தரை யேறி விட்டானா ?

வானில்
பூத்திருந்த நட்சத்திரங்களை
இரகசியமாய் சேர்த்து
கிழக்கு வானில்
கொள்ளி வைப்பது
யார் ?

விடியல் என்பது வேள்வித் தீயில்
சூரியக் குழந்தையின்
விஸ்வ ரூபமா?

விடியலுக்காக
வந்த சூரியன்
விபத்துக்குள்ளாகி
விட்டானா ?

கிழக்கின்
சிவப்பு வானத்தில்
சூரிய பிரசவத்தின் போது
தொப்புள் கொடி
அறுத்துத் தெறித்த
இரத்தச் சேதமா ?

மனிதா....
சுவர்க்கத்தில் பாதி
சூரிய உதயத்தில் பார்
உணர்வாய்

வானமுனை நூலகம்
வாழ்ப்பாணம்

அந்தி அழகை
 ரசித்தவர்களானாலும்
 முந்தி எழுந்து
 சூரிய முகம் பார்க்க
 மறந்தவர்கள்
 வாழ்க்கையின் பாதியைத்
 துரந்தவர்கள் !

அவர்கள்
 வாழ்க்கைப் பயணத்தில்
 வாகனத்தை
 தவறவிட்டவர்கள் !

மனிதா - நாள்
 முடிவை மட்டும்
 பார்த்தது போதும்
 விடிவையும் பார் !

விடியும் பொழுது
 முடியும் முன்
 வாழ்க்கையை முடிவு செய் !

உதயம்
 சூரியனுக்கு மட்டுமல்ல
 உனக்கும் வரும் !

லண்டன் தம்புக்கு...

சகோதரா
நீ எழுதிய வறுமையின்
வரிகளுக்கு
நான் எழுதிய
கவிதை வரிகள்
நினைவில் இல்லை !

என்றாலும்
தாள்களை என் பேனை
தழுவும் போதெல்லாம்
உலாவும் -உன்
நினைவுகள் தான் !

உன்னை நாங்கள்
நினைப்பதில்லை என்று
நினைக்காதே...

லயத்துத் தாயின்
வயிற்றில் பிறந்து !
லண்டன் நகரில்
இராச்சியம் செய்பவனே...

தேயிலை தோட்டத்தில்
சொல்ல முடியாத
சோகத்தில்... உன்னைச்
சுமந்த தாயும்....
உன் பிரிவின் துயரத்தில்
நீயோ தூரத்தில்

“அவனுக்கென்ன
ராஜா மாதிரி”
அந்த சந்தோசம் தான்
அவள் ஆயுளை
இழுத்து வைத்திருக்கிறது...!

முயற்சியின் முழு உருவாய்
லட்சுமியை கைபிடித்து
லட்சியமாய் வாழ்பவனே !

லண்டனில்
நீங்கள் உழைத்த
காசுக்கு கௌரமாய் வாழ
ஆடம்பரக் கனவு காண்பீர்கள் !

நாங்கள்
கனவை மட்டும்
ஆடம்பரமாய் காண்போம் !

நாள் முழுவதும் - நாங்கள்
ஒடி உழைத்த காசில்
சமையல் சாமான்கள்
கடைசியாய் கைகழுவ
ஒரு சோப்பு
கையும் பையும்
காலியாகி விடுகிறது !

நாளைய கனவுகளில் கூட
உன் நினைவுகளை
மட்டும் தான்
சேமித்து வைத்திருக்கிறோம் !

நான் சறுக்கிய போதெல்லாம்
நிமிர்த்தியவனே !

மரம் தராத நிழலை
கிளை தருகிறதே எனக்கு !

நம் தந்தை
எனக்காக விட்டு போன
விருட்சம் நீதானே !

மாப்பிள்ளை பஞ்சம்

ஓசியிலே வீசும் காற்று
 ஒப்பனையில்லா
 உயரமுகு...
 கற்பனையில் பார்த்தாலும்
 கல்கந்தை தோட்ட வாழ்க்கை
 களிப்பு தரும் வாழ்க்கைதான் !

சிகப்பாகப் பிறந்தேன் என்று
 சொல்லுவாரு
 என் அப்பன் !
 இப்போ கறுப்பாக
 நான் கலர் மாறி
 நிற்கிறேனே !

கல் கந்தை மலையேறி
 கொழுந்து கிள்ளும்
 வேளையிலே....
 குளிரும் பனியும் என்னை
 கொஞ்சி விளையாடியதில்
 குமரியான - நான்
 கிழவியாய் தெரிகிறேன் !

தேயிலை மலையேறி
 தளிர் கொழுந்தை
 நான் கிள்ளி - என்
 தங்க நிறம்
 கறுத்துரிச்சே !

எங்கு போய்
 நான் தேட ?
 என் அழகம்
 தொலைஞ்சிருச்சே !

பெண் பார்க்க வந்தவர்
பலகாரம் சாப்பிட்டு...
"அம்மா மாதிரியே
அழகாத்தான் இருக்கானு"
அன்னைக்கு போனவக
இன்னைக்கும் காணலயே !

கற்போட இருந்தாலும்
கறுப்பாக இருக்கே (ன்னு)
காணாம போனாக !

என்னை நினைத்து தான்
என் அப்பன்
குடிக்கிறேனு
எனக்காக செய்து வைச்ச
ஐந்து பவுண் தங்க நகை
அடகுக்கடை போயிரிச்சே !

நான் முகம்
பார்க்கும் கண்ணாடி
என் மனம் பார்க்காமல்
மௌனமாய் சிரிக்கிறதே !

கவுருமண்டு வேலைக்கு
கவருக்குள்ள சம்பளமாம் !

மலையக மக்களுக்கும்
மாதச் சம்பளமா கிடைச்சாக்கா... !
மாப்பிளைக்கு பஞ்சம் - இனி
மலையகத்தில் இருக்காது !

சுனாம்

ஓ... கடலலையே...
 கடற்கரை மணலில்
 வேகமாய் வந்து
 எங்களின் கால்களை
 கழுவிப்
 போன போதெல்லாம்
 நினைக்கவே இல்லை - நீ
 கரையேறும் முயற்சியில்
 பயிற்சி எடுக்கிறாய்
 என்று !

கரையேறிய களிப்பில்
 எங்கள்
 உயிர்களையும்
 உடைமைகளையும் அல்லவா
 அள்ளிப் போனாய் !

நீ கரையேறாத வரை
 உன் பெயர்
 கடல் அலை !

கரையேறியதால்
 உனக்கு உலகம்
 சூட்டிய பெயர்
 சுனாமி !

எங்களில் -சில
 கொடூர உள்ளங்களுக்கு
 நீ வந்து போனபின்
 வைத்திருக்கும்
 பெயரும்
 "சுனாமி"

தோல்வ்

சூரியன் கூடத்தான்
தோற்றுபோகிறது
உலகம் முழுவதுக்கும்
ஒரே நேரத்தில்
ஒளிதருவதற்கு

நட்சத்திரங்கள்

அந்திப்பாறையில்
வழுக்கிவிழுந்து
சிதறிப்போன
சூரிய துண்டுகள்... !

நிமிரடா தோழா !

சதைக் கூட்டுக்குள்
சிறைபட்டுக் கிடக்கும்
சிந்தனைகளை
தட்டி எழுப்படா தோழா !

கடந்த பாதையில்
நடந்த தடம் பலவும்
தழும்பில்லை
விளிம்படா தோழா !

மலைகளில் நீயும்
மௌனமாக வாழ
சுதந்திரக் கைதியா..... ?
சொல்லடா தோழா !

கனவிலே வாழ்வை
காண்பது போதும்
மண்டியிட்டு வாழ நீ
நொண்டியா தோழா ?

மனிதரில் நாமும்
கலைகளில் நீதான்
மலைகளில் நீதான்
மறப்பதா... தோழா ?

சறுகாய் நாமும்
கிடந்தது போதும்
விரகாய் சேர்ந்து
நெருப்பாய் எரிப்போம்
நிமிரடா தோழா !

அரசியல் வாதிக்கு

வேண்டாம் வேண்டாம்

உங்களின்

ஓபாய் ஓசால்லும் நாக்குகிமையப்

படுத்தும் நாள் வரை...

எங்களுக்கு வாக்குகிமைய

வேண்டவே வேண்டாம் !

© Can Stock Photo - csp18494303

நிஜங்களின் நிழல்கள்

நாங்கள் லயச்சிறைகளில்
குற்றம் இளைக்காத
குற்றவாளிகளாக
சிறைபட்டிருக்கின்றோம் !

எங்களை விட்டு சாகப் பிடிக்காத
சலிப்புகளும் துயரங்களும்
தூக்கு மேடையில் கயிரில்லாமல்
தொங்கிக்கொண்டிருக்கின்றது !

தண்ணீரைக் குடித்து வளர்ந்த
தாமரை இலைமேல்
தண்ணீராய் - இந்நாட்டில்
தனித்து நிற்கின்றோம் !

மலையகத்தில் எங்கள் தலை எழுத்து
தமிழிலா எழுதப்பட்டுள்ளது ?

நாங்கள்
மலைப் பாம்புகளாய்
சிலரின் மகுடி எழுப்பும் ஓசைக்கு
புழுவாகத்தான் துடிக்கிறோம் !

உங்களின் மகுடிச்சத்தம்
நாங்கள் ஆடுவதற்கு இல்லை !
அடங்குவதற்காக என்பதும்
தெரியும் !

என்றாலும் - நாளை
ஒருநாள் இல்லை ஒருநாள்
நாங்கள் ஊத
நீங்கள் ஆடுவீர்கள் நிஜம்!

முகவரி தேடும் மனிதர்கள்

தேசம் மாறி வந்து போட்ட
வேஷம் மாற வில்லை !

வந்த பாதை எதுவென்று
எங்கள் பாட்டன் சொல்லவில்லை !

மிஞ்சிய நாங்களெல்லாம்
தேங்கிய ஓடை நீர்போல்
ஓட முகவரி தெரியவில்லை !

இந்த தேசத்தில்
மேயும் மந்தைகள்போல்
மலைகளில் ஒதுக்கப்பட்டோம்

தாய் தேசத்திலிருந்து வந்து
சொந்த முகவரி இழந்துவிட்டோம் !

இந்த மண்ணிலே பிறந்தபோதும்
எம்மை மாற்றான்
மனிதராய் நினைக்கவில்லை !

சொத்தொன்று வைத்துக்கொள்ள
சொந்த முகவரி ஏதுமில்லை !
நினைத்தால் கண்ணிலே
நீர் வடியும் ...

மூடர்கள் என்றுதானே - நம்மை
மலைகளில் முடக்கி விட்டார்

நம் பிறப்பிலே ஈரமுண்டு
இறப்பிலே வீரமுண்டு !
என்பதை புரிந்துகொள்வோம் !

தேசத்தை காத்தவர் நாம்
தெருவிலே நிற்பதும் ஏனோ?

தனித்தனி பிரிந்து விட்டால் - நம்மை
பிரிக்க ஒரு தடிபோதும்

சேர்ந்து நாம் வாழ்ந்துவிட்டால் - கயவரை
துரத்த ஒரு அடி போதும் !

இனி முகவரி நமக்கெதற்கு
இந்த மண்ணின் முகவரி நாமாவோம் !

சேர்ந்து வாழ்ந்துவிட்டால் - கயவரை
துரத்த ஒரு அடி போதும் !

செய்தியை நோக்கி

மேலும் உயர்ந்த நிலைக்கு வர விரும்புகிறோம்.

உங்கள் உதவியை நாடுகிறோம்.

மேலும் உயர்ந்த நிலைக்கு வர விரும்புகிறோம்.

உங்கள் உதவியை நாடுகிறோம்.

மேலும் உயர்ந்த நிலைக்கு வர விரும்புகிறோம்.

உங்கள் உதவியை நாடுகிறோம்.

* * *

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வாமும் பூமியின் வாசந்தொட்டவர்

ஈரம் சொட்டும் கவிதைகளை இரவல் வாங்காமல் எழுதி வரும் கவிஞர் இரா. இராஜகோபால், உலர்ந்து போன உதடுகளும் உச்சரிக்கும் வண்ணம் வசீகர வரிகளை வரைந்து வருபவர்.

தொண்ணூறுகளுக்குப் பின் தூதுவரத் தொடங்கிய இவரது கவிதைகள் கனவு பூமியின் கைவசப்பட்டதைவிட வாமும் பூமியின் வாசத்தை தொட்டவையெனலாம்.

பாட்டாளி மக்களின் மீதான இவரது பார்வை படப்பிடிப்பே பாடுபொருளாகி கவ்வாத்து கத்தியைப்போல் பளிச்சென பளப்பளக்கின்றன. ஒளிதேடி ஊடாடும் வார்த்தைகளின் பயணத்தினது வாசற்படியை அண்மித்துள்ள இவர், புகம்பங்களை பார்த்துவிட்டே பொதுத்தேர்வு எழுதப் புறப்பட்டுள்ளார். விதைகளாய் தூவப்படும் இவரது கவிதைகள் விருட்சமாய் எழுந்து நிற்கும் என்பதில் எள்ளவும் ஐயமில்லை.

மேலும், கவிதையின் காத்திரம் மொழியில் தங்கியுள்ளது. ஆத்திரம் கொண்டு அதனைக் கையாளும் இவரினது கவிவரிகள் நாளைய நம் சமுதாயத்துக்கு ஓர் முகவரி கிடைக்க முழுமனதுடன் வாழ்த்துவோமாக !

கனிந்த மனதுடன்

கவிப்பரிதி க.வேலாயுதம்

அப்புத்தளை